

MAGYAR NÉPLAP

FUGGETLENSÉGI NEGYVENNYOLCZAS POLITIKAI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik minden szombaton.

Előfizetési ára:

Egész évre 6 korona; félévre 3 korona.
Amerikába egész évre 9 korona.

Szerkeszti

BUDAY ALADAR

Kiadja a „PAZMÁNEUM”
nyomda és irodalmi vállalat.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VIII., Köztemető-ut 8. sz.

A hó első számához rendes melléklet:
»Páduai Szent Antal Lapja.«

Nagytőke és kisemberek.

Budapest, július 3.

Megirtuk már, hogy a végrehajtási törvények igazságosabb módosítása miatt mennyire el van keseredve a nagytőke. Boszuló természete nem is türtőztette magát sokáig, hanem igen hamar előáll a megtorló nyaklevessel.

Nem csak az a kifogásuk az immár elfogadott törvényjavaslat ellen, hogy az csökkenti a kisemberek hitelképességét, vagyis jótét oltalomba veszi annak ekzisztenciáját és megmenti a végső tönktől, hanem a maguk bántalmát olvassák ki ama rendelkezésből, hogy gátat vet az elkotyvetelésnek és megtartani akarja az eladósodott embernek is életkedvét és munkaképességét. A nagytőke feleli, hogy a személyi hitel soha sem alapozható arra a kis retymutyára, butorra, szerszámra, amit az adós magáénak mondhat, hanem sokkal inkább az ő egyéni becsületére, derék jellemére és munkakedvére. Éppen azért a nagytőkének állana leginkább kötelességében megköszönni ezt az új törvényt, mely nem ütteti dobra a munka eszközeit, hanem meghagyja azokat a dolgos kedvű ember kezében, hol legjobb helyén van. Ó, nem reakció ez, hanem tiszta és jó munka! Mindig a modern és szabadelvű jogfejlődés vette oltalomba a kisembert, mikor brutális megsemmisítéssel fenyegette a törvény szigora. Külállamokban ennél sokkal messzibbre is mentek, mikor az otthonokat védeni akarták. A művelt nyugati államok rég tul estek azon a gyerekes felfogáson, hogy a végrehajtás egyetlen célja csak a jogerős birói végzés diadala volna —

akárminő áron. Ott már rég nem gondolkodnak úgy, miként pl. Éber Antal képviselő gondolkodott, mikor azt káltotta nagy hangon a parlament ülésén, hogy az adósnak csak annyit kell meghagyni, hogy koldulni ne legyen kénytelen és az országos szegényalap terhőre ne essék! Az ilyen gondolkodás Tatárországban se járja már... És bárha a művelt nyugat mindent elkövet, hogy a kisgazdának, kisiparosnak és kiskereskedőnek a szükséges személyi hitelt biztosítsa, más irányban arra is mindent elkövet, hogy esetleges hibás vagy szerencsétlen vállalatában se jusson koldusbotra, hanem ossza meg vele veszteségeit a nagytőke, melyből jut is, marad is.

Az államnak egyforma gyermeke az adós is, a hitelező is. Sem egyiknek, sem másiknak nem engedheti kiütni a fogát.

Persze, noha tizenöt évnél több ideje panaszkodunk, például csak mi is itt ebben a Magyar Néplapban, a végrehajtási törvény zordon szigora ellen, mégis ujdonság a nagytőkének az a szellem, mely az elfogadott új

törvényből lehel. Igen, mert a szerencsénkre immár elmulott liberális (de mennyire hamis és csalóka liberális) korszak mindenben csak a nagytőke érdekeit nézte és legkisebb gondjai közé se fogadta be a kisember érdekének oltalmát. Persze, nem habozik sötétséget, reakziót és mi más feketét emlegetne a nagytőke, mikor meg kell érnie, hogy a kormány — bátor csak egyik kezét, annak is csak legkisebbik ujját, de mégis — kezet nyújt a kisember felé.

És faji jelleménél fogva nem riad vissza a megtorlás utjától. Sőt mértőföldes lépést tesz rajta mindjárt az első fellobbanás tüzetől ösztökélve.

A magyar nagy bankok (ó, még a legnagyobb is milyen parány a külföld pénzintézeihez mérten!) az ugynevezett tekintélyes pénzházak, a „döntő tényezők” kartellt alakítanak e napokban Budapesten, hogy a szabad versenyt és szabad forgalmat lehetetlenné tegyék, a kölcsön kamatlábát egyesült erővel magasabbra állapítsák meg, a betétek kamatját pedig egyöntetűen kisebbre szab-

AZ ÉVNEGYED MULTÁVAL
kérjük azokat a kedves olvasókat, kiknek előfizetése immár lejárt, szíveskedjenek a megújítást még e héten rendbe hozni!

A MAGYAR NÉPLAP
negyedévi ára 1 korona 50 fillér
félévre 3 kor., egész évre 6 kor.

A hátralekötött szíves rendezését is e hétre kérjük! Tisztelettel A KIADÓHIVATAL.

Mai számunkhoz „Páduai Szent Antal Lapja” van mellékelve.

hassák. Vagyis olyat koppintanak ezen az uton a magyar tőke fejére, hogy attól koldul egész életében. Sőt megérzi ezt a tompa ütést minden ember, mert vajmi ritka manap az a gazda, iparos vagy kereskedő, melyiknek a takarékpénztárakkal mi dolga sem volna: vagy betesz ritkán, vagy kivesz sűrűn.

A pénz szabad forgalma olyan érdeke a polgárságnak, mint a kenyér olcsó ára. Aki arra vetemedik, hogy a pénzt drágítsa, az csöppet sem kisebb vétke, mint ki az ivóvizet mérgezi.

Nos, és mit szól mindezekhez a magyar kormány? Ne méltóztassék szem elől tévesztetni, hogy nálunk a kormány nemcsak mint ellenőr és hatóság áll szemben a bankokkal és pénzházakkal, hanem mint legnagyobb betevő is, mert az adóból összehalmozott „főlösteget” a kormány ezen pénzügyintézeteknek bocsátja rendelkezésre és segíti vala a bankokat, táplálja vele a hasznukat. Hát mit szól hozzá?

— — Egyelőre sok semmit. Interpellációt is kapott érte a szerdai ülésben; noha jelen volt a miniszterelnök és noha ugyancsak sürgős volna a polgárság megnyugtatása: semmit sem válaszolt rá! Ebből megérthettük, hogy ezen újabb „elemi csapás” ránk fog szakadni egész biztosan, de a kormány nem fog védelmünkre sietni . . . Jegyezzük meg jól ezt. Wekerléről mindig is tudtuk, hogy csak fináncz, más semmi; róla régen tapasztaltuk, hogy csak a nagy tőke imponál neki, nem a garasok kongását kedveli. De hogy az egész kormány, — a mai kormány! — együttesen sem talál okot a beavatkozásra, mikor ilyen óriási népnnyuzásnak vészharangja kondul meg fejünk fölött, azt már nem vártuk felkészülve.

De hát csalódni emberi dolog. Kivált emberekben csalódni. Kormányban csalódni még sűrűbb eset. Csak aztán ne vegye zokon a tisztelt kormány, ha a sok keserű csalódás valami kiábrándulás félebe sodorja bele ezt az agyoncsigázott nemzetet. Mert a hazáért ha áldozat kell, ha sok is kell, ha a közjóért

az egyesnek lemondást gyakorolnia kell, ha sokszor is kell, ezt még megérti a szívünk, az agyunk, — de hogy a pénzbárók, koronagrófok és bankóhercegek erszénye és hasa érdekében engedjük fejünket mind dagadtabbra, hátunkat mind kékebbre, tárczákat mind laposabbra püfölni, ezt már nem akarjuk érteni!

Csanádmegye insége.

Az ország Kanaánja éhínség előtt áll. A nagy magyar Alföld legjobb termő földjén, Csanádmegye legnagyobb részében nem lesz az idén buza, de még száma s egyéb takarmány sem.

Sorra vettük Csanádvármegye összes községeit s mindenünnen elszomorító, lesújtó hirt adnak a gabonák állásáról; azokból a községekből pedig, a hol a legnagyobb szükség volna kenyérre, az áldásra, egyenesen inséget jelentenek.

Csanádmegye központi és kovács-házi járásának az a része ez, a hol a telepés községek vannak. Nagymajláth, Ambrózfalva, Pitvaros, Alberti, Véghegyháza és Tótbánhegyes községek inség előtt állanak. Ezekben a községekben a föld alig adja vissza a bele vetett magot. Tönkretett, leégetett mindent a forróság, előidézvén a legrettenetesebb aszályt. Nagymajláthon és Ambrózfalván, a hevesebb természetű földeken a terméseredmény a legszomorubb, a mi évtizedek óta volt. A szalma alacsony, vékony, a gabonafej fejletlen, összeégett, a tartalma egy-két összeaszott, lisztelen buzaszem s szép eredmény, a hol egy-egy gabonaszáron négy vagy öt szem ki tudott bujni.

Ezek a községek már be is jelentették az aszálykárt a pénzügyigazgatóságnál.

Nem sokkal vigasztalóbbak a vármegye többi községei sem, a melyeknek jó nagyrészében szintén kényszeraratást tartottak.

A legsötétebb a jövő képe mindenesetre a telepés községekben, a melyekben jobb időkben is csak különféle kedvezményekkel tudták fenntartani a lelket s legutóbb 1905-ben kellett rajtuk inségkölcössel

segíteni, a melynek jórészét a mai napig sem fizették vissza.

Az inséget növeli és rettenetesebbé teszi az a körülmény, hogy még takarmányból se lesz termés s alapos a kilátás rá, hogy ezekben a községekben még mutatóba se tudnak kiteleltetni egy-egy lovat vagy szarvasmarhát.

Ilyen képet mutat ma az Alföldnek máskor aranykalásztól ékes rónasága.

Elhallgatott a mindig elégületlen, lármás földmunkás is. Nincs min veszekedni, nincs miből követelőzni. Szomoruan, lehorgasztott fejfel tótták be az aratási szerződéseket az uradalmakon. Nem kell hozzá zsan-dár-asszisztencia, az a boldog, a ki egy-két hónapra megkeresheti a családjának a betevő falatot. Az aratáson keresett kenyér ugyanis elfogy még a tél beállta előtt.

Csend, szomorúság, mélységes szomorúság van a vármegyében . . .

Az adót pedig emelni, a végtelenségig csigázni kell. Mert az ma nagyon indokolt. Ha a föld munkás népe megszökik az inség, az éhenhalás elől, szökjék meg az iparos és a kereskedő is. Ugy se lesz nekik kiktől megélni . . .

Életszabályok.

Családi boldogság.

Sok házaspár boldogabban élne:

1. Ha arra törekednének, hogy a házban előforduló dolgokat maguk számára tartsák meg. A családi boldogság ellenségének bizonyul úgy az a férfi, mint az az asszony, a ki valamely gyöngé órában a nagy haragra bizza a náluk előfordult dolgokat, vagy akár a szomszédnak, jó barátának, barátnőnek mondja el azokat. Még a legjobb brátnak sem szabad betekintést engedni belső ügyeinkbe. A ki házastársát a szomszédnál vagy barátnál bepanaszolja, szűt nevel, a mely a szerelmetes családi boldogságot szétmálasztja.

2. Ha arra gondolnának, hogy a kiadásokat a bevételekhez mérjék és félre is rakjanak valamit.

3. Ha a házastársak igyekeznének a házasságban ugyanazt a gyöngédséget mutatni egymás iránt, mint mikor még jegyesek voltak.

4. Ha mindegyik észében tartaná, hogy házastársa gyarló ember és nem tökéletes angyal.

5. Ha mindegyik szilárdan elha-

jórését a mai
ssza.

és rettenete-
rűlmény, hogy
lesz termés s
ogy ezekben a
tatatába se tud-
gy lovat vagy

na az Alföldnek
ékes rónasága.
ig elégtelen,
s. Nincs min

öl követelőzni.

ttott fejjel tar-
erződéseket az

ell hozzá zsan-

a boldog, a ki

keresheti a csa-

atot. Az aratá-

ugyis elfogy

t.

g, mélységes

rmegyében ...

ni, a végtelen-

ert az ma na-

föld munkás

ség, az éhen-

az iparos és

se lesz nekik

tározna magában — és meg is tar-
taná — hogy társának hü támoga-
tója, vigasztalója, buzdítója lesz.

6. Ha a szekrényben a külső
csillogásra szánt kevesebb bársony-
és selyemruha volna s minél több
egyszerű öltözet.

7. Ha a házastársak otthon is oly
szeretetreméltók volnának egymás
íránt, mint mikor barátaik házában
vendégek.

8. Ha a házaseletet jámbor visel-
kedés és ima által jobban megszen-
telnék.

Aranyat érő tíz szabály.

1. Ne költés el olyan pénzt, a mely
még nincs a kezeid között. 2. Ne
halaszd holnapra, a mit megtehetsz
ma. 3. Legyen meg mindenednek a
maga helye s legyen mindened a
helyén. 4. Ne bizd másra, a mit meg-
tehetsz önmagad. 5. Légy elnéző, ha
másról van szó, szigorú, ha önma-
gadról ítélsz. 6. Soha senki sem
bánja meg, hogy nem evett sokat. 7.
Ne végy fölösleges dolgokat csupán
azért, mert olcsón juthatsz azokhoz.
8. A ki mindent idején tesz meg,
annak mindenre jut elég ideje. 9.
Légy óvatos a szerencsében, kitaró
a balsorsban. 10. Használd föl idő-
det, tartsd szem előtt az örökéletet.

Miert nem iszom többé szeszt?

Mert: 1. A központi idegrendszer
és az agyat az alkoholtól való tar-
tózódás folytán az akut és idült
mérgezésektől így megóvom és ez-
által magamnak állandó világos gon-
dolkodó képességet biztosítok. 2. A
teljes tartózódás a lankasztó alko-
holtól koránkelésre és így a szellemi
tehetségek eredményesebb kihasz-
nálására képesíti. 3. Az általános
életteni törvények észszerű szem előtt
tartása — tekintettel az egyéni sa-
játlagos szervezetre — követeli az
alkoholmérégnek állandó mellőzését.
4. Az alkoholtól való tartózódás
folytán minden bizonyossággal meg-
óvom magamat az alkoholélvezet kö-
vetkezményeitől, tudniillik: az emész-
tési zavaroktól, gyomortágulástól, a
véredények elmeszesedésétől, májda-
ganat és zsugorodástól, valamint a
vesegyulladásától, csuától, idegesség-
től és a többi bajtól. 5. Következetes
megtartóztatás által egyszersmind-
korra megszabadulok a magán s
nyilvános életben gyakran előforduló
ívási kísérletektől, valamint minden
magán szuggesztíótól is — Isten
tudja az alkoholnak még miféle sok
állítólag csodálatos tulajdonságaitól.
6. Személyes ellenállás által vagyok
képes eredményrel küzdeni népiünk
ezen öröklött lelki és testi beteg-
ségei ellen.

POLITIKAI VILÁG.

A belügyminiszter Angliában.

Andrássy Gyula gróf már hetek
óta Angolországban időzik, hol élénk
összeköttetésben van a politikai világ-
gal. Félhivatalosan ugyan erősen
hangsúlyozzák, hogy pusztán üdülés
és szórakozás az ottani tartózkodás
célja, de egyrészt a ki ismeri a
belügyi miniszter munkás hajlamait,
másképp a ki hírül kapja, hogy kik-
kel érintkezik, az abból megérti,
hogy komoly dolgok hívták ködös
Britannia tájára Andrássyt. Így meg-
tudtuk, hogy voltaképp helyszíni szem-
lét tartott az általános választójog-
nak berendezkedéséről! Kettős irányu
a tanulása, mit folytat. Elsőbben az
angol királyság legnagyobb tartomá-
nyának, Írországnak autonómiáját
figyeli, mert Írország viszonya Angliá-
hoz nagyon hasonlít a kötelékkez,
melylyel Horvátország a magyar
koronához kapcsolódik. Még a nyár
folyamán Andrássy lemegy Horvát-
országba is és ott is elrendezi az
általános választói jog alapvető tétel-
eit. Másrészt a városok és önálló
törvényhatóságok alkotmányát s zedi
bonczkés alá, mert az általános vá-
lasztói jog folytán ezekben is lényeg-
es változást szenvednek a polgári
jogok. Azaz jobbra fejlődnek.

Csernovaiak földvásárlása.

A tót nemzetiségi párt által
csernovai vérengzés áldozatai szá-
mára folytatott könyörödmény-gyűj-
tés több mint ötvenezer koronát
eredményezett. E pénzen most Liptó-
megyében földet vásárolnak, egy
darabban, s birtokot azután parcella-
lázzák és az árvák közt kiosztják.
Minket ebben csak az érdekel, hogy
ime megokosodtak az emberek, ha
mindjárt tótok is. Nem készpénzt
osztanak ki segély címén, a mely
elköltethető és nyomtalanul elfogyasz-
tható, hanem maradandó földet, mely
kellő szorgalom és munka árán késő
vénségig eltartja azt az árvát. Má-
sodsorban az érdekel, hogy vajjon
a kormány kellő vigyázatot fejt-e ki
az ilyen új fajta nemzetiségi moz-
galom iránt, mert utóbb nagyon
megbosszulná magát a téves nézet,
ha úgy fognák föl a dolgot a jámbor
tótok, hogy ime, a ki vétkezik a

magyar állam szent és sérthetetlen
egysége ellen, annak ivadékaról örök
időre gondoskodás történik.

Wekerle horvát földön.

A magyar kormány tudvalevőleg
szénbányát vásárolt lent Horvátor-
szágban, Ennek átvételére és üzembe
helyezésére nem kisebb ember megy
le a helyszínére, mint maga a mi-
niszterelnök. Utazása első sorban
közgazdasági jelentőséggel bír. Dicsé-
retes volna, ha mindenkor az állam
legfőbb emberei rendezkednének és
rendelkeznének személyesen, mikor
olyan nagy darab állami vagyonról
van szó, minő egy szénbánya. Eddig
csak közvetett jelentésekből és ak-
tákból szoktak volt a kormányok
tájékozódni és azon az alapon sok-
szor a legjobb akarat mellett is hi-
básan rendelkeztek és rendelkeztek.
Igy aztán az állami üzem haszon
helyett kárral járt. Ha most Wekerle
megteszi, hogy maga veszi kezébe
a dolgot, bizonyára tapintatosabb
kezelést végez és nem hajigálja ki
a pénzt az ablakon. Másodsorban
politikai hordereje van ennek az
utazásnak. A szerb egyház immár
pátriárkát választana, de nem merik
kiirni a határnapot, mert dúl a szét-
huzás a szerbek körében és elhara-
pózott még egyházi kérdésekre is.
A miniszterelnök Bogdanovics Luczi-
ánnak, a budai szerb püspöknek
vendégeül száll meg Karlóczán (an-
nak szomszédságában vannak ugyanis
a megvásárolt bányák) és ott érint-
kezésbe lép a szerb nép tekintélyes
vezetőivel, hogy egyházi és politikai
vonatkozásban keresse a békés meg-
oldás kulcsát. Magára a horvát nem-
zeti politikára is döntő sulyt fog
gyakorolni Wekerle utazása, mert
Bécsben és Budán se kívánják im-
már inkább a nyugalmat, mint ma-
gában horváték körében. — Rauch Pál
báró, a horvát bánt, királyunk való-
ságos belső titkos tanácsossá nevezte
ki. Barátai és hivatalnokai ünneplést
rendeztek neki ez alkalomból, de a
horvát politikusok távol maradtak
attól. Rauch maga is bevallja sze-
rényen, hogy a kitüntetés nem sze-
mélyének szól, hanem csak a méltó-
ságos nagy állásnak, melyet betölt.

Képviselők lovagiaskodása.

Utóbb nagyon is sűrűn esik, hogy
a honatyák egymásnak nem hajába,
hanem becsületébe markolnak a viták
hevében. Szerdán is így esett. Lázár
Pál képviselő azt vágta Éber Antal
szemébe, hogy ő az osztrák vigéczek
érdekeit képviseli, nem a magyar
népét. A megtámadott azt vágta
vissza, hogy Lázárnak közéleti sze-
replése sokkal kevésbé tiszta, sem-

hogy ő adhatna leczkét másoknak. No, ilyen kemény szóváltás még csárdákban is szokatlan. Sokkal szokatlanabb azonban az elintézés, mikor ugyanis a folyosókon aztán mind a két veszekedő honfi szavára nyilatkozik, hogy ő a másiknak becsületét nem kívánta bántani. Hát mi a manóját kívánta? — Másik eset: Sztérényi államtitkárnak sok ízben vetik szemére (nem nyíltan, de burkoltan annál inkább) hogy vannak titkolni, leplezni valói és ezért bizonyos megfizethető újságokat le is kenyerez, például, hogy egy Budapesten megjelenő zuglapnak, a Korbácsnak, mely mások magános életére sarat kenni szeret, 3000 korona évi hallgatásdíjat is fizet! Hoffmann Ottó képviselő a szerdai ülésen szóvá is tette ezeket a híreket, mire Sztérényi védekezett és vagdalkozott, még leleplezésekkal is megfenyegette a balpártiakat, de végül kimagyarázták egymást kölcsönösen, hogy az igazi becsületet egyik sem kívánta bántani a másikban. Hát ugyan mit kívánt akkor rajta bántani?

Távol tőlünk, hogy talán párba-josdít sürgessünk ilyen esetekben. De ha ily vakmerő és mélyen szántó sértésért nem fordul bírósághoz a megtámadott, akkor igazán elmulik a közmondás, hogy Magyarország a csirkepörök hazája. Hát ezt nem is siratnók; csak azt kérnők a t. képviselőktől, hogy a közönség és a külföld jó véleményére többet adjanak, egymás szennyését ne szellőztessék, ha — arra is nem vállalkoznak, hogy tisztára mossák!

ORSZÁGGYÜLÉS.

Sz. Péter-Pál napja már régen elmúlt és még mindig együtt van az országgyűlés. Bizonyos törvényjavaslatokat le kell tárgyalni a szünet előtt, mert szociális hatásuk nem késhetik újabb három hónapot se. Meg kell hosszabbítani a kuriai bírások törvényének hatályát is, mert a választások tisztaságán alapuló nemzeti politikát nem szabad kitenni a jövő bizonytalan eshetőségeinek. Bár zugolódznak a képviselők, kivált a néppártiak erősen és hepcziásan, mégis összevevődnek valahogyan annyian, hogy tárgyalni lehet. Kényeskedés pedig az egész, nem egyéb. A sürgős mezei munkára olyanok szoktak közülök hivatkozni, kiknek nincs is gazdaságuk. Anglia, Franciaország, Olaszország parlamentjei és a német meg az osztrák birodalmi gyűlések is szépen együtt vannak és tanácskoznak, noha pl. Rómában ugyancsak forróbbak a napok, mint Budapesten.

Lekinlódtták végre a szeszadó javaslatát. Kipofogta magát a kis üst és a nagy üst. Most következik majd a komoly munka. Tudniillik, a kormány úgy nyilatkozott, hogy ráneveli lassankint a népet: termeljünk mi szeszt kis üstön és nagy üstön szorgalmasan, de ne igyuk, hanem adjuk el. Külföldre szállítandó finom és legfinomabb likőrökre, konyakokra, pálinkapezs-gökre kell átterelni a szesztermelést, mert ebből pazar nyereség kínálkozik. Balkán, Ázsia, Amerika, de a művelt Európa is ingyencz, mikor jóféle pálinkáról van szó. Wekerle közölte, hogy akárhány külföldi (nagyvárosi) élelmes szeszgyáros itt nálunk veszi olcsón a szilvapálinkát és odakünn aranyos-szintarka cédulával mint világhírű gyógylikört hozza forgalomba. Kár hát meginni, ugymond a kormányelnök, mikor jó drágán el tudnók adni! — Ha csak az ivásról leszoktatja népét a fentisztelet miniszterelnök ur, már akkor is hálasak leszünk érte; a likőr-export hasznát akár el is engednők örömmünkben.

Kedden sorra került a végrehajtási törvény módosításának javaslata. Bakonyi előadásában ajánlotta elfogadásra. Akadt azonban ellentmondó. Széles mederben indult a vitája. Éber Antal bankdirektor-képviselő vállalta, hogy a hitelezőkért szall sikra szemben a kormánnyal, ki most az egyszer mintha őszintén a kisemberek pártját fogná. Kivüle Artim Mihály, Pilisy István és Maniu Gyula támadták-támogatták a javaslatot. Annyit mindenik elismert, hogy javítani fog az állapotokon, de keveslik a jót benne, mert még mindig marad elég lyuk, melyen befúj a szél és vihart visz a kis ember otthonába. Mind a hárman kívánták, hogy a végrehajtói állást államosítsák; adjanak a végrehajtónak tisztességes fizetést, nehogy ő is kénytelen legyen a törvény hézagain keresztül kezét kinyújtani és a szegény embert még szegényebbre nyúzni. Hát ez igaz! még igazabb, hogy ha már a bírói igazságtézés, a törvénykezés nem lehet ingyenes, hanem le kell érte róni nagy pénzt bélyegek alakjában, legalább a végrehajtás ténykedéseire és írásbéli részeire ne kelljen annyi temérdek bélyeget feláldozni. Mert ha az ember megtekint egy ilyen végrehajtási eljárási aktát, mire kész az eljárás, addig majdnem ugyanannyi bélyeg van rá elhasználva, mennyi elég a

millió örökségek rendezésére. Hazánkban mindenki a szegényt nyuzza. Mintha azért, hogy pontosan fizetni nem tud, még külön büntetést is érdemelne!

Végre mégis elfogadtatott a javaslat. Nem jó, de jobb a semminél. Reméljük, hogy nem fog újabb harmincz esztendőbe kerülni, míg a hibákat megint orvosolni próbálják. De talán harmincz hónap se! A nép ma hatalmas fegyverrel rendelkezik, a sajtóval. Mig az ilyen kis, pártatlan, éppen ezért nyílt szívű és kötetlen száju, független hetilapok, minő a Magyar Néplap is, vállalják a gyomnak és gaznak irtását, addig nyugton alhatik a jó magyar nép. Van, ki érdekét akkor is őrzi. Van, ki érdekében akkor is sikra száll. Van, ki javára akkor is hangot ad.

Nem rajtunk mulik, hogy gyökeres javításra nem tudjuk rászoritani a kormányt. Volnánk csak tiszter annyian, már tudniillik, az olvasók ha tiszter annyian volnának, vihetnénk csak a miniszterelnöknek, Kossuth Ferencznek hatvannyolcz közvetlen, egyenes szavu magyar levél helyett (egyetlen április hónapról!) hatszáznyolczvanat, akkor tudom másképp fejtenők ki hatásunkat.

A hét végén még elintézte képviselőházunk a birtokrendezésről való törvényjavaslatot, azután már nem vállal további munkát magára. Lesz az ország sorsa, a hogyan lesz, de az ember nem kutya, hanem képviselő, tehát nyugalomra és kis fürdői kényelemre vágyik. Kivált most, mikor annyi a sürgős — munka!

Szombaton kerül a szeszadó törvénye a főrendiház elé. El van intézve. A végrehajtási novella meg a birtokrendezési törvény jövő héten képezi a főrendiház gondját. Nagy gondját! Letárgyalják mind a kettőt tizenhárom pillantásra.

Hanem — bárcsak formai — ülésre be kell jönniök a képviselőknek még a jövő héten. At kell venni a főrendiház üzenetét és egyeztetni, hogy szentesíthető és kihirdethető legyen minden új törvény. Aztán következik csak a zavartalan pihenés, mely tart szeptember végéig, esetleg október tizedikéig.

Hogy őszkor melyik javaslattal kezdik és miképp sorrendezik a többi, arra nézve még nincs megállapodás. Választói reform, költségvetés és az ipartörvény revíziója (benne a sztrájk törvény) lesznek a csúcson, ha ugyan mindent le nem gyűr — a katonai javaslat sárkánya!

Rombo
Hegyer
Sziklák
Fákat

A nap
Vetélyk
..Romb
Mert n

Nevetv
S a tá
„Minde
De alk

A

Az a
de a fé

— É
asszony
érzéken
esepet
és kem

a fiut

— É
mondta

bánj s
mégis t

— T

Most m
egészrő

fogom

— A

esapás

— T

Egy s
nekünk

— B

ter az

— T

levegőb
szonyok

Szedlac
gozik,

A he

de a

mégis e

— M
pakat c

TÁRCZA.

A szélvész.

Rombolva zúg a fergeteg
Hegyen-völgyön keresztül,
Sziklákat dönt a mélybe le,
Fákat kitép tövestül.

A napsugárhoz így kiált
Vetélykedő kevélyen:
„Rombolhatok, pusztíthatok,
Mert nem bir semmi vélem.”

Nevetve szól a napsugár
S a tájra áldva árad:
„Mindent ledönthetsz, elhiszem,
De alkoss egy fűszálat!”

Nadányi Zoltán.

A suszter leánya.

Irta: Lengyel Laura.

Az asszony még beszélni akart,
de a férj hirtelen közbe vágott:
— Én megyek fel, punktum. Ti
asszonyok mindjárt elpityeredtek, el-
érzékenyedtek, ha egy pár könnye-
cseppet láttok. Kemény szó kell ide
és kemény kéz. Magam utazom fel,
a fiut kiszabadítani.

— Eppen arra akartalak kérni —
mondta szeliden az asszony — hogy
bánj szépen a leánynyal, hátha
mégis talán igazán szereti a fiut.

— Tessék, már is elérzékenyedett.
Most már szó se legyen többet az
egésztől. A fiut befönték és én ki-
fogom szabadítani.

— Az igaz, hogy szörnyű nagy
csapás lenne.

— Teringettét! Meghiszem azt!
Egy suszter leányát hozni ide
nékünk.

— Bizonyosan tudod, hogy susz-
ter az apja?

— Tudom hát, nem szoktam a
levegőbe karattyolni, mint az asz-
szonyok. Gyári munkás az öreg
Szedlacsek, a külső Váczi-uton dol-
gozik, cipő felsőrészeket csinál.

A helyzet igazán szomorú volt,
de a szép, őszhajú öregasszony
mégis elnevette magát.

— Mégis jobb, mintha cipőtal-
pakat csinálna.

— Ha mulatságosnak találsz a
helyzetet, légy szíves akkor kacagni
rajta, ha már nem leszek itthon.
Nekem nincs jó kedvem.

Az asszony szeme is könnybe
lábbadt.

— Bocsáss meg, kérlek, hidd el,
magam sem tudom, hogy történhe-
tett a dolog, hiszen olyan szeren-
csétlen vagyok . . .

— Azt a haszontalan kölyköt pe-
dig megtanítom becsületre.

Az asszony hirtelen a férje kar-
jára tette a kezét:

— Gábor, innen el nem megy
addig, míg meg nem ígéred, hogy
kiméletes és gyöngéd leszel a fiuhoz.

— Ugyan kérlek . . . Még leké-
sem a vonatról.

— Addig nem eresztelek.

— No jó, hát ígérem.

— Becsületszavadra?

— Becsületszavamra. De hiszen
megüt a guta, ha ki nem önthetem
a mérgemet.

— Önts ki a suszterfamiára,
meg a drága kisasszonyra — mondta
az asszony, az asszonyok különös
logikájával.

Abban a pillanatban kegyetlen,
vad érzés fogta el különben jó és
nemes szívét. Kész lett volna az
egész világot áldozatul odadobni,
csak hogy egyetlen fiát a legkisebb
szemrehányástól is megkímélje.

Vajda Gábor korán reggel érke-
zett meg Budapestre s azonnal a
fia lakására hajtatott.

— Nincs otthon a nagyságos ur
— mondta a házmester — reggel
sürgőnyt kapott és azonnal elment.

— Tessék — mondta az öreg
Vajda dühösen — a feleségem nem
bizott a becsületszavamban és el-
bujtatta a kölyköt. No hát menjünk
tovább egy házzal.

Ez csak úgy képletesen volt
mondva, mert a fiatal Vajda György
a belvárosban lakott, Szedlacsekék
pedig a külső Váczi-uton, a gyár
közelében.

Vajda Gábor ur kiszállt kocsijá-
ból és megállt egy három emeletes
sárga bérkaszánya előtt. Mellette,
körülte üres telkek, egy puskalövés-
nyire megint egy kétemeletes ház,
odább füstölgő gyárkémény. A ház
előtti szabad téren egy csomó pisz-
kos gyermek hanczurozott, az egyi-
ket fülön fogta Vajda ur.

— Te, messze laknak Szedla-
csekék?

Kisült, hogy éppen egy ifju Szed-
lacseknek fogja a fülét. A leendő
cipőfelsőrész-munkás nagyon pisz-
kos, nagyon rongyos volt s bár
előbb vadul püfölte két bajtársát,
most igen meg volt szeppenve a

nagy ur előtt és vezette egyenesen
egy sötét földszinti folyosó felé:

— Itt kérem alássan . . .

Ezzel szaladt, mint a kít puská-
ból lőttek ki, Vajda Gábor még a
koronát sem tudta kezébe nyomni.
Sebaj, majd odaadja az anyjának,
vagy a leánynak. Már a kivel meg-
alkuszik, hiszen ingyen nem enge-
dik ki a fiut a körmeik közül, annyi
bizonyos.

Vajda Gábor el is határozta, hogy
nem lesz szük marku, csak házasa-
ság nélkül vehesse ki Szedlacsekék-
től a fiát.

Egy sötét konyhába nyitott be.
Egyszerre csapta meg az éget hagyma,
meg a káposztaillat. A tűzhely mel-
lett egy öreg kékkötényes asszony
térdelt, szemet tett a tűzre, mikor a
magas, elegáns urat meglátta, ijed-
ten felállt helyéről és azt mondta:

— Kezét csókolom, nagyságos
ur . . .

A nagyságos ur végig nézte te-
tőről talpig. Kemény éles volt a
tekintete, a kis tőpörödött vén asz-
szony megremegett alatta.

Vajda Gábor egy darabig habo-
zott, aztán így szólt magában:

— Nem, ez az asszony sokkal
együgyűbb, ezzel nem lehet a pénz-
kérdést elintézni, talán a férje, vagy
a leánya? . . .

— Itthon van az ura?

— Nincs, könyörgöm alássan.

— Hát a leánya?

— Épen most jött haza az isko-
lából. Bent van a szobában.

Vajda ur minden további szó nél-
kül benyitott a szobába, melynek
butorzatából mindenképp csak a
sok ágat vette észre. Volt ott há-
rom nagy s két kisebb ágy. Igaz,
hiszen Szedlacsekéknél hat gyermek
van, éppen elég egy cipőfelsőrész-
készítőnek.

Az ablak mellett szemben vele
állt a leány: Szedlacsek Anna. A
kalapját már levette, most éppen a
keztyűjét huzogatta elgondolkozva,
szomorúan. A zajra felemelte fejét
és ekkor Vajda hirtelen a kalapjá-
hoz kapott és levette. Pedig bizony
nem volt szándékában, de a leány
tekintete kényszerítette rá.

Karcsu, magas, barna leány állt
előtte. Vajdának különösen mély,
szomorú, fekete szeme tünt fel. Azt
a leányt, a ki miatt egyetlen fia da-
czolni mert vele, nem ilyennek gon-
dolta. Kisütött haju, kaczer arcu,
cifra, pesti szépséget keresett s e
helyett egy szomorú, barna leány
nézett sötét, merengő szemeivel.
Finom, keskeny kis arcza volt, me-
lyet még apáczaszerüvé is tett a
minden disz nélkül való sötét ruha.

A haját kifésülte domboru homlokáról, azzal sokat ártott a szépségének, mert rideggé tette arcát és megmutatta azt a mély, keskeny ránczot a fehér homlok közepén, mely semmiképpen sem illik egy fiatal leány arcához.

— Kisasszony, — kezdte az öreg ur elfogult halk hangon — én Vajda Gábor vagyok.

A leány bólintott és helyet mutatott a daliás öreg urnak, aztán maga is leült vele szemben.

— Kisasszony, — mondta egyre zavartabban az öreg ur — én igen kellemetlen ügyben járok. Szívemből sajnálom, ha fájdalmat okoznék önnek, de . . .

A leány hirtelen felállt a helyéről, fehér lett még a szája széle is. Vajda ur legjobban szerette volna magát felpofozni, vagy ha ezt nem teheti, legalább azt a kölyköt a fiát tépázhatná meg. Abban már bizonyos volt, hogy a leálynak pénzt nem adhat és minden kárpótlás nélkül fog követelni tőle egy olyan áldozatot, mely egész életére tönkre teszi szegényt.

— Kedves kisasszony — mondta Vajda gyorsan, hevesen, én nem tudom, mit nem adnék, ha nem kellene kegyednek szemébe mondanom, a mit most mondok. A kegyed személye oly tiszteletreméltó, de vannak tekintetek . . . Ön ugyebár ért engem?

A leány megint csak a fejével bólintott, hogy érti.

— És beleegyeznek-e abba? . . . Beláthatja, hogy a tervezett házasság fiammal lehetetlen?

— Igen.

Olyan komoran, olyan nyugodtan hangzott ez a szó. Az öreg Vajda jobban szerette volna, ha ez a leány siránkozik, kér, könyörög. Az ember mindenre inkább talál választ, mint erre a komor önmegadásra.

— Ismétlem kisasszony, én végtelenül sajnálom . . .

Most már megszólalt a leány:

— Uram, én teljesítettem kívánságát s önnek nincs joga engem sértegetni. Én nem kérem szánalmát és nem is fogadom el.

— Kisasszony —

— Én végighallgattam önt, most önnek kötelessége reám figyelni.

Nem szóltam volna, ha sértő részvéte erre rá nem kényszerít. Minden szerénytelenség nélkül bevallhatom, hogy egyénileg tartok magamra annyit, mint az ön családjának bármely női tagja. Azt is tudom, hogy maguknak nem az én személyem ellen van kifogásuk. Volnék ugyan-ezzel a külső és belső tulajdonságokkal bárónő, vagy teszem csak előkelő gentry-kisasszony, ön boldogan és örömmel fogadna menyénék. De hát csak egy szegény suszter leánya vagyok s azonfelül még a magam munkája után élek . . . Az önök kifogásai olyan természetiek, hogy engem nem, csakis önöket magukat sérthetik. Oka van eljárásuknak, de mentsége nincs s ezzel végeztünk.

Az öreg ember arca vérvörös lett a leány beszéde alatt. Hirtelen előre lépett és megfogta a leány kezét.

— Szereti maga az én fiamat?
— Ezt most már nincs joga kérdezni.

— De van. Szereti?

A leány fölemelt fejjel, bátran farkas-szemét nézett a férfival.

— Szeretem.

— Hát akkor, akkor . . . az én fiam egy haszontalan, gyáva gazember, a ki semmiképpen sem érdemli meg magát. Itt volna most a helye az ön oldalán s e helyett gyáván bujkál előlem . . .

A leálynak hirtelen kigyult az arca, kirántotta kezét a férfiből és indulatos, fojtott hangon rivallt rá az öreg Vajdára:

— Ne bántsa én előtem!

Az öreg ur elmosolyodott, meghajította magát és csak annyit mondott:

— Pardon. Tapintatlan voltam. Még az apának sincs joga bántani a fiát — menyasszonya előtt.

Mikor elbucszott és meglátta Szedlacsek mamát meg a piszkos Szedlacsek gyerekeket, megint elszomorodott egy kicsit. De aztán a leányra gondolt és mert uri ember, igazi gavallér volt, megint felvidult az arca. Az öreg Vajda amaz igazi nagyszabású férfialakok közé tartozott, kikre még hatvan éves korukban is igézetesen hat a nő testi és lelki kiválósága . . .

Az aventini papnők.

— Elbeszélés Néró császár korából. —
Irta: Waahl A.

I.

— Az épp oly szép mint szellemes özvegyet kérők sokasága környezi, a kik nemcsak kezéért, hanem egyuttal vagyonaért esengenek. S mihelyt letelik a gyász ideje, valóban lakodalomra virradunk e házban.

— Kedves Stephanus, — felelt Rebekka sóhajtozva, — én azt reméltem, hogy urunk váratlan halála komolyabb gondolatokat fog ur-nónkben ébreszteni és közelebb hozza őt szent vallásunkhoz. Az első hetekben figyelt is szavaimra; de azután egészen lefoglalta őt az örökség rendezése. Később pedig már egy élni vágyó római nő könnyelműségével végkép megfeledkezett férje elhunytáról.

— És egy második férj oldalán, — jegyezte meg Stephanus, — még inkább neki adja magát Plantilla a földi élveknék. Itt csakugyan egy tenyérnyi föld sincsen, a melyben az evangélium mustármagja gyökeret ereszthetne.

— És mégis azt lehet mondani, — hangzott ismét Rebekka sóhaja, — hogy urnőnk természetből fogva nemes lelkületű. Ismerem még mint gyermeket s ha mindjárt könnyelmű és élvhajászó is, mint a többi rangjából, de mindig távol tudta tartani magát oly botlásoktól, a minők sok nemes római hölgy nevére árnyat vetettek.

— Reményemet a gyermekekbe vetem, — tolytatta Stephanus, — s mielőtt a két fiucska a retoriskola örvényeibe kerülne, hiszem, hogy annyira megismertetem őket a kereszténység tanaival . . .

A párbeszédet egy másik rab-szolganő érkezése szakította félbe, ki Rebekkát urnőjéhez utasította.

Astma

nehéz légzésben szenved, kik a fulladás miatt feküdni és aludni nem tudnak, lábuk dagadt, lépcsőket alig tudnak hágni, mert megáll a lélegzetük s azzal szívbetegségben szenvednek, a melegt alig bírják, annak egyedüli megmentője a számtalan hálalevél által megköszönt Astma elleni szer. Ezen szer rövid használata után a szív rendesebben működik, legrövidebb idő alatt könnyebbül áll be s annak hosszabb használata után majdnem teljes a gyógyulás.

Egy nagy adag ára 9 K

Továbbá kitűnő szerek!!

vizkórságnál, gyomorhaj és étvágytalanságnál, tüdőbaj, mellfájásnál

Megrendelések intézendők:

BALLA SÁNDOR gyógyszer-tárához

Hódmezővásárhely, 52.

Nero idejében Rómában alig volt egy is az előkelő hölgyek közül, a ki szépségre gazdagságra, szellemre és műveltségre Plantillával vetekedhetett volna. Ősi családfája híres hadvezéreket és államférfiakat mutatott föl, a kiknek szobrai és festett képmásai a pompás palota belső udvarát díszítették. Ez épület Aventin magaslatain emelkedett és zsufolásig telve volt a kelet és nyugat kincseivel. A mit a művészet aranyból, elefántcsontból, drága szövetekből előállíthatott, az mind egyesítve volt e helyütt. A legelső festők és képfaragók nyújtottak egymásnak kezét, hogy a termeket minél gazdagabban és izlősebben földszítsék. Akkori időben a római szenátorok palotái mérhetlen gazdagságról tettek tanúságot, de ezek közül is kivált Plantiusék háza, a hol a fényűzés egyszermind izléssel párosult.

Palotájuknak különben még elragadó fekvése is különös báj kölcsonzott. Falait mindenfelől üde kertek környékezték s a pompás pálmák, valamint a terebélyes tölgyek között itt-ott fehér márványszobrok és locsogó szökőkutak tűnedeztek elő. Egyébként ritkaszép kilátás is nyílt innen a Tiber völgyére és Janiculus magaslataira.

Plantilla, mindeme kincsek urnője, virágjában állott. Családjá ősi dicsőségéhez elhunyt férje babérleveleket fűzött, a midőn mult évben messze Ázsiában tiszteletreméltó halált halt a csatatéren. Ott állt aranyozott bronzszobra a palota előcsarnokában s a fölirat, melyett Plantilla vésetett a talpuzatra, nemcsak hősiességét hirdette, hanem egyéb kiváló tulajdonságait, melyek által a római arisztokráciából is kitűnt.

Máskülönben a hölgyet nem érintette tulságosan a veszteség; az akkori Rómában a valódi hitvesi szeretet a ritkaságok közé tartozott. Plantilla feltalálta vigaszát három gyermekében, két szép fiában és egy leányában, a kiket büszkén mondott magáénak. A leg-híresebb tanítókat szerződtette melléjük, hogy rangjukhoz méltó ne-

velésben legyen részük. A sok-sok tehetséggel megáldott idősebb fiugyermek a katonai pályára volt szánva, de az anyának mégis a leány volt kedvence, a legifjabb sarj, a ki, noha még csak negyedik évében járt, a legszebben fejlődő bimbónak ígérkezett.

Plantilla oly tökéletes boldognak érezte magát, hogy férje halála is éppen csak futólag szomorította meg. S e boldogságában távolról sem áhítozott holmi vallási szükségletet. Mint római nő, az állam régi istenein csüggött, résztvevett a pogány istenségek ünnepein, mert mindez hozzátartozott az élethez. Annál lelkesebben tudott rajongani a czirkuszi kocsiversenyekért s a gladiatorok küzdelmeiért az amfiteatrumban. De vajjon volt-e akkoriban csak egy római lakos is, a a kit e véres látványosságok hidegen hagytak volna?

Ám azért szívének és lelkének nemessége megőrizte Plantillát bizonyos erkölcsi tévelygésektől, sőt el lehet mondani, hogy e hölgy nem állt egészen távol tisztultabb vallási felfogásoktól, hála a zsidó Rebekka jámbor buzgalmának, kinek beszélgetését Stephanusszal, a gyermekek egyik nevelőjével, elbeszélésünk legelején ismertettük.

Rómában akkortájt egy nagy zsidótelep létezett. A zsidók valóságos külön városrészt foglaltak le

maguknak, de azonkívül is széjjel voltak szóródva előkelő házaknál, sőt magában a császári palotában mint rabszolgák, vagy mint felszabadított egyének, kik mint hadifoglyok kerültek a római vásárra. Közülök nem egynek sikerült ügyességük és hasznavehetőségük árán tekintélyesebb szolgálai állásra szert tenni; végtelen takarékoságuk pedig megkönnyítette nekik alárendelt szerepüket. Minden törekvésük oda irányult, hogy összekuporgassák azt a pénzt, a melylyel megválthassák rabszolga sorsukat, s mihelyt egyszer nagyobb tőkere tetek szert, máris értették a módját, hogy eladósodott nemesekkel uzsoraügyletet kössenek s így a gazdag emberek sorába küzdjék föl magukat.

A világban szétszört zsidóknál — Rómában éppen úgy, mint egyebütt — erős összekötő kapcsot képezett az atyák hitéhez való hü ragaszkodás s a régi vallási szokások hagyományos megtartása. Így Róma lakossága közé ékelve, külön zárt kasztot alkottak és miután Augustus császár a törvény erejével megtűrte vallásukat, saját városrészükben csinos zsinagógát emeltek, a melyben szombatoként és nemzeti ünnepeiken istentiszteletré összegyülekeztek. Hitbuzgalmuk folytán valamennyien térítő apostolai voltak vallásuknak s ha ez a

törekvésük nem is járt oly eredménynel mint szeretnék volna, mindenesetre dicséretükre jegyezhető fel. Ez a tulbuzgóság, valamint olthatatlan és lelkiismeretlen pénzsomjuk nevetségessé és megvetetté tette őket egyrészt, másrészt pedig több ízben fölkeltette ellenük a nép gyűlöletét. Magok a császári rendeletek is kifejezést adtak olykor a gyűlöletek jogosultságának.

Plantilla zsidó rabszolganője, a szóban forgó Rebekka, a ki ez időben ötvenedik életéve körül járt, immár husz év óta szolgálta ur-nőjét s hogy ez idő alatt mégsem tudta szabadságát visszavásárolni, ez abban leli magyarázatát, hogy mély részvétet érzett népének szegényei iránt, kik akkoriban nagy tömegben lepték el Rómát. Rebekka előtt nem könnyezhetett senki a nélkül, hogy fájdalmát csilapítani ne igyekezett volna. Amije volt, azt a nyomoruság enyhítésére készséggel fölládozta. Egyébként jó dolga volt a háznál, mert ur-nője, a ki szeme láttára és gondjaira bizva nevedett föl, szelid bánásmódban részesítette. A többi cselédség előtt ennek révén tekintélyre tett szert, úgy hogy a rabszolgaság jármát nem igen érezte.

Rebeka a pompától és gyönyörűségek körül környezett hölgnél kevés sikert ért el térítő kísérleteivel; már a cselédek között jobb eredménynel járt ez irányban kifejtett tevékenysége.

Rebeka mintegy három évvel előbb Stephanus utján megismerkedett Pál aposlollal, ki akkor már aggastyán korba jutott és Péter apostollal együtt az evangéliumot hirdette Rómában. A kereszténység úgy a zsidók, mint a rómaiak körében napról-napra jobban terjedt. Nemcsak Nero palotájában akadt ujkeresztény hívő a rabszolgák és szabadok sorából, hanem egymásik szenátori családba is bejutott a krisztusi tan. Midőn Plantilla a gyermekei nevelőjévé Stephanust szemelte ki, azért tette, mert e rabszolgában hü, odaadó és megbízható embert ismert fel. Hogy

Stephanus keresztény, arról neki sejtelve sem volt. Hogy Stephanus mikép érvényesítette állását és befolyását, arról már szó esett.

Igy tehát az aventini palota is egyike volt ama rejtett helyeknek, a hol a kereszténység a cselédsorban lévők között gyökeret vert. Az urnő több alkalommal láthatta házában Pál apostolt, az alacsony termetű öreg embert, kopasz fejével, sas orrával és hosszú szakállal. Háborítlanul hagyta őt a szolganéppel érintkezni, mert becsületes ember benyomását tette rá. Mit törődött vele, hogy alárendeltjei akár zsidó, akár pedig más keleti »babonával« vesződnek, csak el ne hanyagolják ezáltal kötelességüket! S ha olykor Rebekka jámbor szavainak néhány percnyi meghallgatást szentelt is, mégis nevelésnek és izléstelennek találta, hogy a nemesek között is akad olyan, ki az idegen valláshoz közeledik, sőt egészen csatlakozik.

(Folytatása következik.)

UJDONSÁGOK.

A király kitünő egészségi állapotban tölti el napjait Ischlben. Vadászik, hacsak a zord idő (ez most ott nem ritka) meg nem gátolja. Kedden két szép szarvast ejtett el, mire jókedvűen ment haza és hadsegédének eldicsekedett: »Lássa, még mindig egész jól megy!« Politikával nem foglalkozik, csak a román királyi pár látogatását fogadja el jövő héten. — A királyt rossz hírek üldözik rokonai felől. A portugál királynő, Amália, ki miatt az ország a forradalom szélére sodortatott és ki miatt bukott korai sirjába a király és trónörökös, most torokgyíkban veszedelmesen megbetegedett. Ha-

sonlóan nehéz kórság gyötri a bajor királyt, kinek régi szivbaja felujult és minden perczen végét várják. Néhai Erzsébet királynénk nagyon kedvelte Ottót, mikor még egészséges volt.

Legyen világosság! A veszprémi püspök 5000 koronát ajánlódékozott az ottani angolkisasszonyok iskolájának, hogy a tantermet és a növendékek szobáit villamos világítással szerelhesék fel.

Gyermek - bíróság. Kedden kezdte meg működését ez a kiváló intézmény Budapesten. Most már a csavargásért és kihágásért elfogott 15 éven aluli fiúk s lányok nem kerülnek a büntető bíró kezébe, hanem a gyermekbíróság elé, hol dorgálás, feddés, intés jut nekik és aztán átadják őket valamelyik emberbaráti intézetnek. Első perük egy 14 éves fiu ellen folyt le, ki a veszprémi gyermekmenházból szökött meg, mert vágyott nagyon a szabadságra. Egy hónap óta kószál a fővárosban, üres telkeken hál, apró szolgálatokból, kufferczipelésből tengődik. Most azonban visszamegy szívesen a menedékházba. Ugy járt szegény, mint a madár a kalitkával, mikor benn volt, kint hitte jobbnak, mikor kívül volt, látta hogy benn jobb! Második vádlott egy tizenéves lány volt, a ki máris a züllés utjára került. Anyja tette ellene a panaszt, mert életveszélyesen támadt rá, késsel fenyegette. Kóborló, czéda és bukott a lány előélete. Szívére beszélt a kapitánybíró, azután átadta a Katholikus Növendő Egyesület oltalmazó szárnyai alá. — Külföldön régen működnek ilyen gyermekbíróságok és sok ezer romlásnak indult gyermeket hoznak vissza a becsület utjára, mert humánus és javító egyleti intézetekbe internálják őket, nem pedig a börtönbe.

A királyi sarj. A vallásügyi miniszteriumnak volt hü és derék tisztviselője Perényi, kit eredetileg Póder grófnak hívtak, de ő magyar névre vágyott és letette grófi rangját. Azóta elhalt. Fia azonban most okmányokkal bizonyítja, hogy ő nemcsak gróf, hanem egyenes leszármazottja a híres-neves Szobjeszky János lengyel királynak, a törökverőnek és mert papirjai hitelesek, Bécsben kijárja magának a királyi hercegi czimet. Hát ez megy. Csak aztán a birodalom kijárása így oly simán menjen, de ezt bajosan engedi oly könnyen át az osztrák császár, a porosz király és az orosz czár.

Re
György
ünnepél
jelet ka
perzsa s
király,
király,
nagyher
czeg e
valónak
Vajjon
De jobb
párat, h
jobbadá
ben áll
nem so
mikért
más is

A fi
fürdön
dégöss
repült i
köztük.
De Bár
percztó
ládja s
mészár
kiszolg
„bojko
bíróság
bocsán
ügyet
teli, ho
hét kil

A h
lésügy
jutalm
Mihály
huszon
A Bék
sület
beesül

Szé
állítás
doni r
ség ké
a szék
ből kü
telre
bányar
része
tőke f
pontjá
mellet
mutatj
helyei
szeret
lenne
föld é
vanna
kereté

Let
Fejér
időbe
koron
ország
tókna

Rendjel - eső. Rukovánszky György udvari lakáj a bécsi császári ünnepélyek alkalmával annyi rendjelet kapott, hogy szédületes. A perzsa sah, az orosz császár, a bajor király, a német császár, a belga király, a román király, a hesszeni nagyherceg és a meklenburgi herceg egyszerre találták kintütni valónak ezt a derék uri embert. Vajjon elférnek-e a mellén mind? De jobb is lesz, ha hátára is akaszt párat, hiszen lakájnak még az is jobbadán a hátát látja, a kivel szemben áll. Kár, hogy a hivatalos lap nem sorolja fel az érdemeket is, mikéért ennyi rendjel hullott, legalább más is tudná, mit kell cselekednie.

A fürdőorvos esetje. Bárta fürdön az orvos összeveszett a vendéglőssel, szidalom és káromkodás repült innen tulra és onnan vissza köztük. Hát ez megesik másutt is. De Bárta aztán az történet, hogy e percztől fogva az orvos ur és családja se korcsmában, se fűszeresnél, mézárósnál, sajtosnál nem talált kiszolgálást. A pinczerek adták ki a „bojkott” jelszavát. Végre a szolgabíróság avatkozott bele és kölesönös bocsánatkérés által tisztázta a kínos ügyet. A borbélylegény azt híreszteli, hogy az orvos a bojkott alatt hét kilót fogyott.

A hűség jutalma. A földművelésügyi miniszter száz koronával jutalmazta meg idősebb Ganyecz Mihály szarvasi lakost, aki már huszonöt éve szolgálja a községet. A Békésmegyei Gazdasági Egyesület kitüntető oklevelet adott a beesületes munkásnak.

Székely dolgok a londoni kiállításon. A székelyföldet a londoni magyar kiállításon kirendeltség képviseli. A kiállítás bemutatja a székelyföld ásványvizeit, amelyekből különösen Angliába nagy kivitelre lehet számítani, továbbá a bányaterméket és kőzetet, amely része a kiállításnak főként az angol tőke figyelmének fölkeltése szempontjából bir jelentőséggel. Ezek mellett nagyszámu kép kedvezően mutatja be a székelyföld legszebb helyeit és vidékeit, aminek az utazni szerető angol közönség idevonása lenne hivatása. Szóval a székelyföld érdekei kellőképen képviselve vannak a londoni magyar kiállítás keretében.

Letartóztatott pénzhamisító. Fejérmegye déli részén az utóbbi időben igen sok hamis egy- és ötkoronás került forgalomba. A csendőrségnek végre sikerült a pénzgyártóknak műhelyét fölfedezni s a

tettesek közül egyet letartóztatni. A minap Czecczén, az ottani korcsmáros több hamis koronást kapott, a mit csak később vett észre. Miután emlékezett arra, hogy a hamis pénzzel Agócs Ferencz dunaföldvári marhakernskedő fizetett, bejelentette az esetet a csendőrségen. A czecei csendőrök kiszálltak Dunaföldvárra s a marhakereskedő lakásán házkutatást tartottak, a mi meglepő eredménnyel járt. Megtalálták az egy- és ötkoronások gyártásához szükséges mintákat, továbbá sok ölmet, öntvényét és szódásüvegek ölmefejét, a melyet szintén az öntéshez használtak. Agócs Ferencz tagadja a pénzhamisítást, azt állítja, hogy a nála talált fölszerelést Kovács Márton dóbróközi lakos hagyta ott megőrzés végett. A Czecczén forgalomba hozott pénzt is Kovácstól kapta. Kovács Márton megszökött hazulról. Agócs Ferenczet letartóztatták. A nyomozást tovább folytatják.

Tifusz a cigányok közt. Debreczenből írják, hogy Hajduböszörmény és Hajduhadház határában három nagyobb cigánykaraván közt, melynek körülbelül négyszáz tagja van, kiütt a tifusz. Száznál többen betegedtek meg. A cigányoktól megszállt területet a csendőrök körülzárták. Debreczenből a helyszínére utazott Losonczy főorvos és megtette a szükséges óvintézkedéseket.

Királyi hercegnő, mint mentő. József királyi herceg budai palotájában minap Csermák Rezső huszonnégy éves testőr, alkalmasint a nagy hőségűtől, rosszul lett és ájultan esett össze. Az eset első pillanatban zavart okozott, s miután József királyi herceg nincs a fővárosban, a királyi herceg feleségének, Augustia hercegeasszonynak jelentették az esetet, aki azonnal elhatározta, hogy maga fogja a katonát az első segítségben részesíteni. Odasietett a testőrhöz, akinek feje alól minden párnát elvett, attiláját kigombolta, kardszijját megoldotta, hideg borogatást tett homlokára és szívére. azután pedig frissítő italt hozatott. A testőr néhány percz mulva már éledni kezdett és hálás n mondott köszönetet a hercegeasszonynak.

— Maradjon fekvé, én tudom, mikor szabad felkelni — szölt rá a hercegeasszony.

A testőr egy óra mulva jobban lett, úgy hogy ismét szolgálatba léphetett.

Rém látás. A budai adókvető bizottságot burkoltan támadják a kerü-

leti zsidók azzal, hogy antiszemizmust üz és a zsidó kereskedőknek indokolatlanul felemelte adóját. A mindenütt antiszemizmust hajhászók vádja teljesen alaptalan, mert amíg a keresztény kereskedők adóját 16.000 koronával emelték fel, az izraelitákat csak 1800 koronával, pedig a vagyoni arány egész más volna.

A gyilkos. A görög bölcsről, Szokratesről szól ez a történet. Szokratesz a piacon állott és — filozofált. Egyszerre megzavarták gondolataiban. Egy ember rohant a piac felé, akinek balta volt a kezében; egy másik pedig lélekszakadva futott utána és ezt kiáltotta:

— Fogjátok meg! Fogjátok meg!

Szokratesz meg se mozdult és a menekülő embert tovább eresztette

— Hé — kiált az üldöző boszusan — hát nem tudtad elzárni az utját? Hiszen ez az ember gyilkos.

— Gyilkos? Mi az?

— Ne jársd a hülyét. Gyilkos az, a ki öl.

— Tehát hentes?

— Ostoba! Olyan, a ki embert öl.

— Tehát katona.

— Esztelen! Békében öli az embert.

— Tehát hóhér.

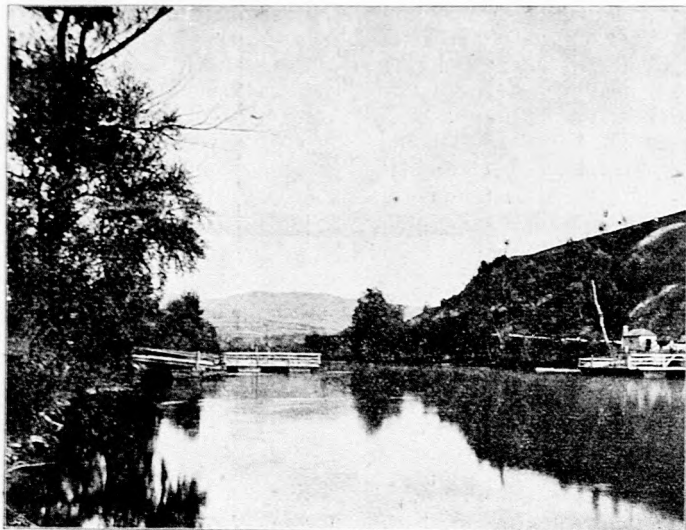
— Boldogtalan! Gyilkos, a ki békés embertársát odahaza megöli.

— Ahá, most már értem — mondta a bölcs nyugodtan. — Tehát orvos. A gyilkosnak ezalatt nyoma veszett.

Vigyázzatok leányaitokra! Máramarosszigetről jelentik nekünk: A rendőrség itt letartóztatta Grün Karola nyiregyházi lakos, hirhedt leánykereskedőnőt, a ki már napok óta tartózkodott a városban, állítólag három leányt már el is szállított. Grün Karola a napokban az utcán elfogta Arany Feri cigányprimás leányát s rá akarta venni, hogy utazzék vele. Elmondotta a leánynak, hogy van egy huszárhadnagy fia, a ki a mult héten Máramarosszigeten járt, ahol meglátta és megszerette a leányt, a kit feleségül is fog venni. A leánykereskedő asszonyt Horvát Bálint cigányzenész ismerte föl, a kinek feleségét Grün Karola hasonló méssével akarta elcsábítani.

Égő erdő. Lőcséről írják: A Csáky grófi uradalomhoz tartozó Istvánhutai erdő nagy kiterjedésben lángban áll. A gölniczbányai szolgabíróság táviratban katonai erőt kért a szepesmegyei alispántól, a kinek rendeletéből két század katonaság vonult ki helyszínére, hogy a tüzet lokalizálja.

Az emberi agyvelő. Bischoff müncheni tanár vizsgálatai szerint a nő agyveleje teljes 143 gram-

A Vág folyó Pöstyénnél.

mal, vagyis 10-5 százalékkal könnyebb, mint a férfié. A férfiagyvelő átlagos súlya 1302 gramm. Bischoff mintegy ezer embert vizsgált meg ilyen tekintetben s azt találta, hogy a férfi agyvelejénél csak a czethalé és az elefánté sulyosabb. A legnagyobb szarvasmarha agyveleje is csak alig harmada az átlagos férfiagyvelő sulyának.

Elpusztult község. Naszvad községben tűz támadt és az egész falu, mintegy 450 ház porrá égett. Leégett a templom, az iskola és a plébánia-lak is. Az érsekújvári, valamint a szomszédos községek tűzoltói kivonultak, de a nagy szárazság miatt rohamosan terjedt a tűz, hogy mentésre alig lehetett gondolni. — Hogy a szerencsétleneket az inségtől megóvják, a környék községei élelmet, ruhát és pénzt hordanak nekik.

Anyja és fia. Hajduszoboszlón. Tóth Imre, 19 éves legény, boldogtalan szerelem miatt felakasztotta magát. Anyját a jómódu gazda özvegyét fiának tette annyira elkésertette, hogy hasonlóan cselekedett. Mire rájuk akadtak, kihültek már.

Csudaforrás. A tolna-szakályi szőlőhegyen egy kis forrás buzog, melyre Británszky Jánosné ráterelte a lakosság figyelmét azzal, hogy estende a harangszó idejében templomi zene és ének hallatszik ki a forrásból. Most ezrivel zarándokol oda a nép, hogy leborulva hallgassa a hangokat. Hallani ugyan csak egy vagy kettő hallja, de a többi is elhiszi. A plébános szavára semmit sem adnak, a csendőrség is hiába oszlatja el a tö-

meget, megint összeverődnek. A hatóság egyelőre nem tudja, mit kezdjen a fanatikus hívőkkel, pedig tiszta sor, hogy csupán a harangcsengése visszhangzik a helyen, semmi más.

Halálos fenyegetés. A múlt hónapi hentessztrájk még mindig nem hullatta el mérgefogait. Bittner ipartestületi elnök, Kohornyk és Bokor mesterek e héten is bántalmakat szenvedtek. Névtelen levélben fenyegetik őket, hogy bizony elküldik a halál birodalmába valamennyi pesti hentest és a három megnevezett vezető emberen fogják kezdeni a vérontást.

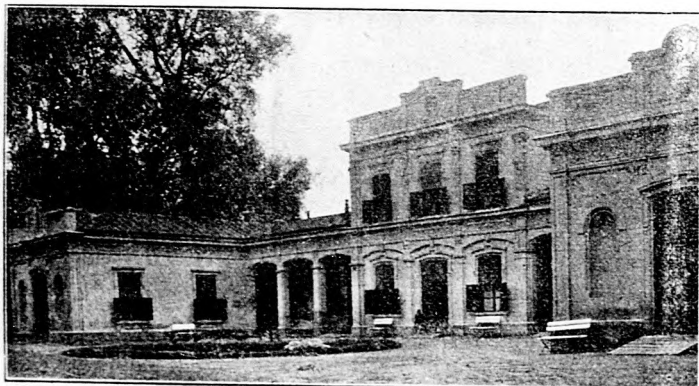
A víz ereje. Zürichben az állatszélidítőt megtámadta és letéperte a tigris. Majdnem negyed óráig vergődött a szegény ember a fenevad karmai közt és csak úgy menekült meg, hogy holtan tetette magát. A tűzoltók vízzel feckendezték a tigrist, akkor elbocsájtotta áldozatját az. Az állatszélidítő nyakán kapott nagy sebet, a nézők közül sokan elájultak. — Brestben, a francia katonai

fegyházban szintén vizsugárral csitították le a fellázadt rabokat. Addig azonban nem szüntek meg káromkodni és dalolni, míg a víz szájukig nem ért. Büntetésük sulyosbítását érdemelték ki a zendüléssel.

A „hű“ cseléd. Sulyok Kálmán dr. elbocsájtotta volna a szolgálóját, mert nyelvelt az asszonyával. A „hűséges“ lány azonban nem akart kiállani a helyéből, hanem feltűzelte a ház lakóit és cselédeit, hogy gazdáján bosszulják meg az ő esetét. Sokan behatoltak a doktor szobájába és veréssel fenyegették, ha nem fogadja vissza a Rozit. Sulyok revolvért vett és többször a levegőbe lőtt, közben rendőrök jöttek és a tömeget szétverték, a ragaszkodó szolgát pedig bekísérték.

Sztrájk a légszeszgyárban. A budapesti gázvilágító gyárak már már egyezsége léptek munkásaikkal, kiknek fizetését husz-harmincz százalékkal feljavították, úgy hogy egy lapátoló és szénvonó napszámos is öt korona napi bért kapott volna, a munkások azonban inkább hajoltak a vezérek tanácsára és elégedetlenül kivonultak a gyárból, mely nem akarta elismerni a bizalmi férfiakat. Most katonák és rendőrök tartják megszállva a gyárak épületeit, hogy zavargás ne történhessék, a gázfejlesztést pedig utászok végzik. És jól dolgoznak. Száz utászkatona fejleszt annyi világosságot, mint 400 munkás szokott a központi gyárban. A munkások kerti korcsmában várják, mikor küld értök az igazgatóság, de egyelőre nincs kilátás a békére.

Lourdes csodatétele. Párisban a napokban Amette érsek pásztorlevelet bocsájtott ki, amelyben a hitetlenekkel szemben tényekkel óhajtja bebizonyítani azt, hogy hány beteg nyert testi gyógyulást a lourdesi Szűz Mária közbenjárása folytán. Ezen esetek megvizsgálására kánoni bizottságot küldöttek ki, amely megállapította, miszerint **Trouvé Klementin, Authierné, Wuiplierné, Brachmann Eszter és Franquisné** asszony sulyos szervi betegségeikből (többnyire elfajult

„Park-Villa“ Pöstyénben.

tuberkulozis) Isten akaratából, a *Szent Szűz* közbenjárására gyógyultak ki, tehát meggyógyulásaik csodatételnek tekintethető.

Ezen csodatévő helyre, ahol ezelőtt 50 évvel a áldogságos *Szűz Mária* megjelent, *Hock János* országgyűlési képviselő, kőbányai plébános lelkivezetése mellett zarándoklat rendeztetik folyó év szeptember hó 4-ére a boldogságos *Szűz* születése napjára. A zarándoklat iránt, amelynek — rendező bizottsága alig pár hete megalakult, oly nagy az érdeklődés, hogy a rendező bizottság már most lefoglalhatta az egész utvonatra a különvonalakat.

Jelentkezéseket elfogad és részletes felvilágosítással szívesen szolgál a *»Szeptemberi Lourdesi Zarándoklat Rendező Bizottsága«* (Budapest, IV., Galamb-utca 4. l. em.).

Szerencsés gyógykészülék. A ketős elektromágneses kereszt R. B. 86967. szám, a hirdetéseknek megfelelőleg sok és nagy bajon segített már és segít folyton. A legtöbben általános hatását magasztalják. Így p. o. Glavák Mihály ur O-Aradról azt írja, hogy a hatása nagyszerű! — Idősb Asztalos Dávid nyugalmazott fogházörmester ur Zilahról azt írja, hogy a legjobb sikert és gyógyulást érte el vele! — Stamberger Hugó érsekújvári főgimnáziumi VI. o. t. ur pedig azt írja, hogy édesatyja kitűnő hatással használta a villanydelejes keresztet. — Mindenesetre figyelmet és pártolást érdemlő gyógyító készülék, a melyről az általános siker dolgában ily elismerőleg nyilatkoznak, mint sokak közül az idézett urak. — Feltalálta és szétküldi *Müller Albert ur Budapest, V., Vadász-utca 34.*

Pöstyén-fürdő csodaforrásai.

A »British Medical Journal« hasábokat is Pöstyénről és a cikkirő, Spencer Wells egy óriási alap létrehozását ajánlja, melynek segítségével a csodás gyógyerejű források az eddiginél nagyobb mértékben lennének kihasználhatók: »hogy nemcsak Európa és Amerika, hanem Canada és a többi angol és idegen gyarmatok lakosai előtt is

ismeretesek lennének...«; nyugati rópai orvosok és nagyhirű tanárok *csuzban, köszvényben, neuralgiákban (ischiás), izzadmányokban, csont-, vér- és bőrbajokban szenvedő betegeknek Pöstyént ajánlják fürdőhelyül és az egész tudományos világ feszült érdeklődéssel várja a szüntelen tartó vizsgálatok eredményét, amely már eddig is megállapította, hogy Pöstyén forrásai különös gyógyerejüket nemcsak a gazdag *kéntartalom*, hanem az abban nagy mennyiségben felfedezett *rádium* is okozza.*

Amikor pedig az utazó Pöstyénbe ér, csodálkozva áll meg a Vág partján. A tót paraszt nagy kanalkával szedi fel a Vág fenekéről a 60 fokos hőiszapot, amely a jéghideg hegyi folyó vizén keresztül felszínre hozva gőzölög, mint a forró lava... Az egykedvűen ka-

nalazó paraszt tudja, hogy annak az iszapnak ezren és ezren köszönhetik tagjaik épségét, de az már nem fér a fejébe, hogy azt az ő előtte oly természetes fenomént millió és millió messze távolban lakó ember csak most, a huszadik században, a közlekedés korszakában lesz képes igazán megismerni, hogy ott kinzó fájdalom ellen enyhülést kereskessen.

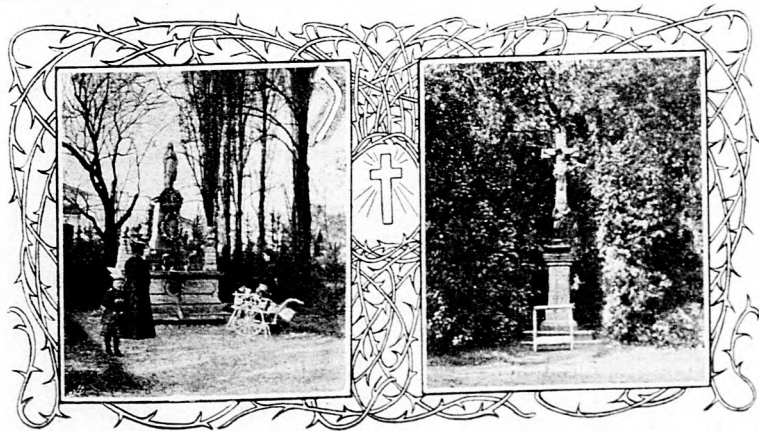
Ezen forró iszapot magukból okádó források a Vág szigetén is előtörnek és ott vannak följük építve Pöstyén fürdőháza, modern, első színvonalon álló berendezésükkel. Aki fájdalmat érez tagjaiban, az felkeresi Pöstyént; aki nyomorult és mozdulni sem tud, az elviteti magát oda; aki pedig ezt nem teheti, az küldet magának pöstyéni iszapot, amit a jámbor tót paraszt társaival egyetemben éppen azon célból hoz felszínre, hogy ládába csomagolva szaporítsa Magyarország szépen fejlődő kivitelét egy új ággal: az iszapexporttal.

Es amíg a délelőtti órákban száz és száz beteg fekszik és izzad forró iszapba göngyölve a gyógytermek fekhelyein, addig délután a korszalon gyönyörű terraszán, a korszalon virányos sétányain és este a termekben egy zenével, színházi előadásokkal tele világfürdői élet zajlik le.

Akik pedig fájdalmaitól megszabadulva, hálátelt szívet, gyógyultan

Ferencz-József-fürdőház Pöstyénben.

Hálaemlékek a meggyógyultaktól Pöstyénben.

távoznak Pöstyénből, azok ősi szokás szerint emlékül a Fürdőigazgatóságnak ajándékozzák azelőtt nélkülözhetetlen mankóikat, botjaikat és Pöstyén-fürdő mankó muzeuma évről évre gyarapszik . . .

Pöstyén, 1908. június 24-én.

Krisztus és a démonok.

A démonok önálló személyeszerű lelkek.

Máté és Lukács evangelisták leírják Krisztusnak első találkozását egy lényvel, kit a tudósítások ördögnek mondanak, Jézus maga Sátán névvel illette őt. Ez a lélek szót vált Üdvözítőnkkel és azt mondja Krisztusnak: »Mind e hatalmat és pompát neked adom!« és Jézus a világ fejedelmének is titulálja őt. Mikor pedig az utolsó itéletéről tanított a Megváltó és megmondá hogy irgalmas sors várja az irgalmasokat, irgalmatlan pedig az irgalmatlanokat, akkor direkt ördögnek nevezi e lelket, de angyalnak is. Használja Jézus a démon szót is, mikor a farizeusoknak felel: »Ha én Isten erejéből üzöm el körötökből a demont, akkor eljött ime hozzátok az Isten országa.« Urunk tehát különböző névvel illeti ezt a lelket és ebből is megtudjuk, hogy önálló szellemi lényvel van itt dolgunk. És megtudjuk Jézus tanításaiból azt is, hogy értelme és szabad akarata van e léleknek és hogy önálló cselekedeteket tud véghez vinni. Értelméről tesz tanubizonyosságot az is, hogy Jézust a pusztában akkor kísérti meg, mikor holtra van fáradva a hosszú böjt miatt és akkor igéri neki az egész világot.

Márk evangelistánál tisztátalan léleknek mondja őt a Megváltó, amaz pedig vallomást tesz: »Te Krisztus vagy, az Isten fia!« Ugyanezen tudósító beszámol róla, hogy Jézus betegeket gyógyított, azokat az ördögtől megszabadította és a gonosz lelkek szóltak hozzá, mert ismerték őt. Az egyik fel is kiáltott: »Mi közöd hozzánk, názareti Jézus? azért jöttél, hogy elveszíts minket? tudom, ki vagy: az Isten-

nek szentje!« És Jézus ekkor megparancsolta neki, hogy fogadja meg az Isten szavát. Máskor viszont Jézus kérde a demont: hogy hinak? és amaz feleli: »Légió.«

Jézus szerint ezen értelmes lénynek szabad akarata is van. Sőt kedvtelése is vannak. A farizeusokat feddi meg Jézus így (János 8. 44.): »Az ördög a ti atyátok és ti örököltétek az ő kedvteléseit.« Más helyütt így szól a demonnól az Ur: »Tisztátalan lélek ez, mely nyugalmat keres, de nem talál« (minthogy az emberekből kiűzetett!) Apostolaihoz megint így szólt: »Sátán azt kérte, szabadjon neki rostára venni titeket, mint a buzát!« (Lukács 22. 31.)

Határozottan azt is tanítja Jézus, hogy a démonnak cselekedetei, művei vannak. Egy betegről így nyilatkozott: »Ezt az asszonyt Sátán tette guzsba!« vagyis Sátán műve az, hogy az asszony dereka meg van hajolva immár tizennyolcz év óta és emiatt nem tudja szemét égre emelni. Másutt embergyilkosnak nevezi Jézus a demont, tehát megállapítja róla, hogy egy bizonyos gyilkolást ez a lélek hajtott végre. Harmadik helyen mondja Jézus, hogy a Sátán »kimegy, bemegegy, száll, vándorol és megkap«, tehát mozgékony és tényleg változtatja a tartózkodási helyét. Negyedik helyen azt is mondja róla Jézus, hogy van tulajdona: »mikor hazugságot szól, azt a maga tulajdonából veszi?«

Tehát megismerjük a demont, mint önálló, személyeszerű lelket, kinek szabad akarata van és képessége, hogy cselekedjék. Nem erő, hanem van ereje, hogy felismerjen, akarjon és tegyen.

Azt Jézustól tanultuk meg, hogy a démon — lélek. Mikor a tanítványok egy izben ujjongva tértek hozzá vissza (Lukács 10. 20.) és jelentették, hogy ime, nekik is engedelmessékedik már az ördög, ha Jézus nevében parancsolnak neki, akkor a Megváltó kijelenté nekik, hogy »alátok vannak immár rendelve a lelkek!« Általában legtöbb-

szőr léleknek, szellemnek mondja Jézus a démonokat.

Hol van a démonok országa? e kérdésre is Jézustól kapunk választ így (Lukács 10. 18.): »Látám Sátánt, mint villámot az égből, alábukni!« (E mondásnál vigyáznunk kell az értelemre: nem az égből látta őt alábukni, hanem bukni látta oly sebesen és izzóan, mint villám szokott az égből lecsapni!) A »látám« kifejezést úgy kell érteni, hogy nem csak egyszer látta ezt a Megváltó, hanem valahányszor tanítványai egy-egy ördögöt kiűztek az ő nevében emberből, mindannyiszor látta »bukni« Sátánt. Nem azt mondja Jézus, hogy a menny, az égből, volna a Sátán országának tere, hanem a lég, a levegő. Halljuk csak szent Pál apostolt: »Feladatunk lett küzdeni a gonoszság szellemei ellen, kik a légben tanyáznak.« És a levele további helyén: »Fejedelem ez, melynek hatalma vagyon a légben fölöttünk!« (Efez. 6. 12.) Szent Ágoston is ily értelemben tanított: »A forró levegő majdnem börtöne a demonnak mind az itéletig.«

Ha ily világos nyilatkozatokat kaptunk Jézustól és tanítványaitól a démon felől, akkor nem zavarhat meg bennünket a modern hit és tudás olyan szava, hogy az egész démoni hit csak mese, csak a tulfeszített fantazia szüleménye. Hiába mondják azt, hogy ily meséket csak a Jézus kortársai hihettek el, mert azok nem voltak kellőképp felvilágosítva és nem voltak tisztában az elmebajokkal. Hiába mondják, hogy ők nem hisznek többé sem angyalt, sem ördögöt, mert hogy — mint Renán mondotta — ilyen lények létezése sohasem bizonyult be. Am éppen az, hogy bebizonyult! A legnépszerűbb tanító, Jézus tekintélye elég bizonyíték rá, mert különben ő nem vette volna fel ezt is tanítása közé, ahogyan sok-sok dologról nem volt szava, mik akkoriban a világot érdekelték és foglalkoztatták.

Jézus korában is voltak, kik tagadták az ördög létezését. A saduceusok ellentétben a farizeusok-

kal azt hirdették, hogy a démoni hit nem reális. Minthogy azonban Jézus többször is hivatkozik az ó-testamentum helyeire, hol a démoni hit fel van sorolva, azokat nem csak czáfolatlanul hagyta, hanem rájuk, mint hiteles tudásokra támaszkodott is, Jézus ezzel a farizeusok felfogását bizonyította igaznak és elvetette a szadduceusok véleményét. Ezzel aztán megczáfolta egyben a modern ördög-tagadókat is. A démonnak volt realitása Krisztus születése előtt, volt az Ó korában is és van realitása manap is.

A farizeusok azért voltak meggyőződve a démon létezéséről, mert jól ismerték az ó szövetségi szentírást (hiszen ennek buvárlása képezte fő foglalkozásukat! Jób pátriárka könyvében elég bizonyíték van az ördög létezéséről: a démon az Isten elé áll, a démon Istentől engedelmet kap, a démon beszámol Istennek, hogyan élt az engedélyvel. De még ez a könyv is csak megközelítőleg ad hü képet az Isten és a démon közt fennálló viszonyról. Igazi felvilágosítást csak Jézus ad erről.

Nemcsak Krisztusnak előtte és nemcsak az ő éveiben volt realitása a démonnak; megvan az és él mai napig, és élni fog, míg csak be nem telik az idők mértéke. Azért mondja Jézus az utolsó ítélethez, hogy akkor a kárhozottak az ördögnek jutnak. Tehát egész végig mindig lesz ördög és lesz angyal, mert Isten végtelen bölcsességének úgy tetszik, hogy egyetlen teremtett lélek sem sülyed vissza a semmiségbe. Hogy Jézus után is csak megmaradt a démon, bizonyul abból, miszerint Jézus felruházta egyházát az ördög fölött való hatalommal. Ily hatalomra nem volna szükség, ha talan a megváltás után megsemmisült volna a pokoli biro-

dalom polgársága. (Mindenkor a keresztségben ellent kell mondani az ördögnek — mert nem szűnt az meg!)

A raczionalisták (mikor egyrészt balgaságnak bélyegzik a démoni hitet, másrészt) azt hangoztatják, hogy a perzsák és médek ostobasága ragadt azsidókra ebben a démoni hitben. Erre is Jézustól kaptuk a czáfolatot: A megváltó két-féle irányban tanított a démonról. Sokszor beszélt róla a nagy tömeg nyilvánossága előtt, de még többször csak apostolainak zárt körében volt a hallgatója. Ha tehát azt mondaná valaki, hogy Jézus annak idején jónak látta nem ellenkezni a nép általános felfogásával, viszont könnyen nyilatkozhatott volna más-értelemben az apostolai közt, kiknek ugyancsak elég esetben adott a dolgokról és tudni valókról merőben más tanítást, mint mit a zsidók hittek és elfogadtak. Aztán emlékezzünk csak rá, hogy az evangéliumok nagyon szentnek, nagyon igaznak tanítják Krisztus jellemét, így nem egyeztethető össze az ő személyével, hogy valami tévtant csak azért vállalt volna, mert azzal a néptömegben összhangot talál. Jézus maga azt mondja magáról, hogy ő az igazság (János 14, 6.) és Péter tanubizonyoságot tesz mellette, hogy ajkát sohasem hagyta el hazugság. Így Jézus személyisége végképpen kizárja azt, hogy ő az igazsággal ellenkező felfogást helybenhagyott és tovább terjesztett volna.

A különböző évszázadokban majd alaposabb majd gyengébb tudományos irt kapott az ördög-tagadás. Egy időben úgy vallották, hogy az ördög tulajdonkép csak az emberi szenvedély szimboluma, mint a hogyan az angyal az emberi jó tulajdonságok jelképe le-

gyen! Más időben azt mondták, hogy démon alatt azt a törekvést kell érteni, mely embert és Istent széjjel választana, angyal alatt ekkor az egyesülés vágyát értették. A panteisták viszont olyan félisten-félenek hirdették a demont, akiből miután megtisztuland — majd egész isten is lesz!

A Svedenborg szektája (és vele együtt a spiritiszták) úgy képzelik, hogy ördög is, angyal is, tulajdonkép emberi lelkek, holtak lelkei; ellenkezőleg velük a dignitáriusok szektája azt hirdette, hogy az angyalok és az ördögök lelkei mindenkör éltek és élni is fognak, de szükségük van emberi testre, tehát abba beköltöznek. Ez utóbbi felfogás szerint tehát minden élő ember vagy angyal vagy ördög volna.

Van tenger más hasonló vagy még eltérőbb felfogás a szekták közt. Ám egyik tarthatatlanabb, mint a másik. Voltaképp valamennyi tagadja a jézusi tant, tagadja az ördög önálló lényét.

Szent Ágoston a nagy hippói püspök és hitvalló, irt egy könyvet Isten országáról. 413-ban írta Kr. u., tehát éppen abban a tájban, mikor a pogányság halófélben volt Európában. Így elég hiteles tanu arra, hogy a démoni hit miben állott a pogányok közt. És ő is említi, hogy mindahány pogány nemzet volt a Földközi tenger partján vagy mellékén, valamennyi hitte, hogy léteznek közép lények, szellemi étellel bíró lelkek Isten és ember közt. Egyik fejezete pedig ezt mondja: »Jogosan nevezzük ezen lényeket közös névvel szellemeknek, mert eredetileg nem volt különbség köztük: most azonban szükség van a két-féle névre, angyal és ördög, miután a nagy szakadás köztük megtörtént.«

Parcellázások jutányos és gyors keresztfülvitele.

A „Kisbirtokosok Országos Földhittételező” Üzletműködési köre kiterjed a parcellázások lebonyolítására és az e célra szolgáló kölcsönök adására. Az intézet rendeltetése kizár minden nyereszkezdést, miért is maga parcellázási célokra birtokot nem vásárol, hanem kívánatra elvállalja méltányos munkadíj ellenében a parcellázások teljes (jogi, telekkönyvi és mérnöki) lebonyolítását s e célra megbízottját helyszínére kiküldi, ki az összes teendőket ellátásáról a helyi kívánalmaknak megfelelően gondosko-

dik. Parcellázási célokra az intézet előnyös feltételű kölcsönöket engedélyez, melyekről szóló prospektust az igazgatóság (Budapest, V., Géza-utca 2.) készségesen küld. Az intézet közreműködésének előnyei: 1. A lebonyolítás olcsósága. 2. Az intézet nyereség részesedést nem igényel, a vevők ugyanazon az aron kapják a földet, a hogy az eladó eladja. 3. A vevők s eladók a parcellázás minden gondjától megszabadulnak. 4. Eladó egyszerre egy összegben kapja a vételárat. 5. Egyetemleges felelősség nincsen. 6. Az összes költségek előlegeztetnek. Az intézet által engedélyezett parcellázási kölcsönök előnyei: 1. A jaredek utolag fizetendő. 2. Kölcsönök már 300 koronától adathat. 3. Az egyik módozatú kölcsön teljes készpénzzel fizetetik ki. 4. Közjegyzői okirat nem szükséges, csupán az olcsó közjegyzői hitelesítés. 5. A kölcsön az intézet által fel nem mondható.

Ágostonunk korában nem volt vita keresztények és pogányok közt arról: léteznek-e angyalok és ördögök. A démoni hit mindkét oldalon megvolt. Azonban már Ágoston korában is vitáztak róluk a keresztények egymás közt, mert volt szekta, mely nem hitte a démonok halhatatlanságát (ugy értve, hogy majd az utolsó ítélet után megszűnik a pokol, velük együtt szűnik meg a kárhozott helye és módja és csak a jók és a boldogok fognak örökké élni!) másik szekta pedig azt hirdette, hogy az ördögök csupa elkárhozott emberek.

Az egyház mindeme változatos tagadás és tudomány-szinű czáfolat dacára megtartotta hitét egyformán. Hiszszük, hogy az a lélek, melyet Krisztus meggyőzött ugyan, de meg nem semmisített, a démon, önálló szellemi lény, a ki értelemmel és szabad akarattal bír, tenni képes, hatalmas (potens) annyira, hogy még embert is le tud nyugózni; hiszszük, hogy ellenében csakis Isten tud kellő ortalmat nyujtani. Istenünket a látható és láthatatlan világ Urának hiszszük, már pedig e láthatatlan világba sorakoztatjuk a demont is; tehát az egyház Istentől kapta azt a hatalmat, hogy a Sátánt elűzni, számkivetni tudja. Ez katolikus dogma.

NÉPEK, NEMZETEK.

Ausztria dolgai. Lembergben letárgyalták a Potocky helytartó gyilkosságának bűnét. Szándékos emberölésben mondták az esküdtek vétkesnek Sicinszkyt és kötéhalálra ítélték. A bűnös kijelentette, hogy nem bánta meg tettét, nyugodtan fog halálra menni. A meggyilkolt gróf özvegye azonban

Ischlbe utazott a királyhoz, hogy kegyelmi kérvényt adjon át a felségnek, melyet gyermekei is aláírtak és még sokan az osztrák főnemesség tagjai közül. — A Bécsben rendezett nagy hódoló diszmenet, melyről már számot adtunk, nem kevesebb mint 600.000 korona veszteséggel járt a bizottságra, mely rendezte. A rongálás pedig Bécs városának szereztek 80.000 korona kárt.

Forrongás Boszniában. Montenegró és még jobban Olaszország titkos ágenseket küldözget Boszniába, hogy a szerbeket és hercegőcsokat Ausztria ellen forrongásba uszítsák. A külügyminiszter e miatt szigorú rendreutasítást küldött Rómába, hol tagadják a bűnüket, de a kéznél levő bizonyítékok napnál világosabban kiderítik, hogy az olasz kormány nem ártatlan a dologban. Szerajevóban sűrűn esnek zavargások és tüntetések, és bár a katonai törvényszék szigorúan ítélkezik az elfogottak fölött, különösen a lázító ujságczikkék szerzőit veti öt-hat évre fegyházba, mégis megújulnak a zendülések és már a vidékre is elharapózott a forrongás.

Angol hajók. A trónbeszédben azt kívánta Edvárd király, hogy újabb hatszáz millió fontot szavazzanak meg hadi hajók építésére és az alsó ház helyeselt e közben. A felsőház ugyan sokalja, de ott is belátják, hogy a tengeri erőt fokozni kell. Szóval, szörnyű nagy a béke hajlam és már csak hajszal választ el minden európai népet attól, hogy a tetőtől talpig való fegyverkezéstől megfulladjon.

A halálbüntetés eltörlése. Két éve már, hogy beterjesztették és bizottságokban tárgyalták a javaslatot, hogy Franciaországban el kell törölni a halálbüntetést. Anyyira biztos volt a javaslat sorsa, hogy az idei költségvetésben már nem is vették fel a hóhér fizetését. Az újabbban gyakori gyilkosságok azonban, kivált Párisban a sok em-

berölés megváltoztatta a parlament felfogását és mult héten nagy szótöbbséggel visszautasította a javaslatot és felhatalmazta a miniszteriumot, hogy a hóhért állítsa ismét helyére, fizesse csak úgy mint eddig rendesen. »Kezdjék a gyilkos urak!» ez volt a kamara felfogása, t. i., elsőbb ők szüntessék meg az emberölést, akkor megszünteti az állam is!

Török katonák zsoldja. A szultán hónapokig nem szokta kiadni a tisztek és legénység zsoldját. Egy darabig türnek ezek, azután fellázadnak és rablásra indulnak. Most is eztörtént Kisásziában. A rém megijesztette a szultánt és kölcsönt vett az Ottomán banktól, 3 millió ezüstöt, hogy a zsoldokat fizethesse.

KEDVDERITŐ.

Biztos szer a tengeri betegség ellen. Egy párisi lap a tengeri betegség ellen a következő biztos szereket közli:

1. A hajóraszállás előtt egy napig nem kell enni, s hajtószereket kell bevenni.
2. Hajóraszállás előtt jól meg kell ebédelni.
3. Folyton sétálni kell a hajón.
4. Legjobb nyugodtan egy helyen ülni vagy fekvődni.
5. Feküdni kell s fekvés közben a térdet lehetőleg magasra kell felhuzni.
6. Sok rumot kell inni.
7. Sok cukros vizet kell inni.
8. Antipyrint keil bevenni.
9. Minden reggel meg kell inni egy nagy pohár tengeri vizet.
10. Sokat kell enni.
11. Keveset kell enni.
12. Meleg flanel övet kell viselni, jól összeszorítva.
13. Merően egy pontra kell nézni a tengerbe.
14. Nem szabad a tengerre nézni.
15. Tengeri sóval telt zacskót kell viselni a gyomor tájékán.

Első magyar villamos erőre berendezett hangszergyár a m. k. honvédség, a közöshadsereg, m. k. zeneakadémia, színházak, művészek stb. szállítója

STOWASSER J.

császári és királyi udvari
HANGSZERGYÁROS

Raktár: II. Lánchíd-u. 4. BUDAPEST Gyár: II., Öntőház-u. 2.

LEGNAGYOBB GYÁR ES RAKTÁR. Ajánlja saját gyárában készült elismert legkiválóbb minőségű vonós-, fuvó- és ütőhangszereit. Teljes zenekarok felszerelése előnyös feltételek mellett, a legjutányosabb árban szállítatik. — HARMONIKÁK legjobb erős, elpusztíthatatlan és különleges acélhangokkal — TÁROGATÓ saját találmány, iskolával 35 frttól fejlebb.

Képes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Kivitel nagyban és kicsinyben

16. Minden reggel meg kell inni egy pohár cognacot.

17. A tengeren legegészségesebb a cseresnye-likőr.

18. Lehetőleg követni kell a hajó ingadozását.

19. Lehetőleg a hajó közepén kell tartózkodni s nem a hajó orrán vagy farán.

20. Egy kis kavicsot vagy cseresnyemagot kell a nyelv alatt tartani.

21. A legfőbb dolog az, hogy vidámnak kell lenni s nem szabad szomorú dolgokra gondolni.

22. Nem szabad se írni, se olvasni, se semmi komoly dologgal foglalkozni.

23. Lehetőleg valami komoly dolgot kell cselekedni, — de legjobb tanúlni.

24. Dohányozni kell.

25. Be kell dörzsölni collodiummal a gyomor tájékát.

26. Czitromos vizet kell inni.

27. Az egész tengeri ut alatt egy czitromot kell a kézben tartani.

28. Piros szemüveget kell viselni.

29. Nem kell tenni egyáltalán semmit, mert a halál és a tengeri betegség ellen nincs orvosság.

30. Nem kell tengerre szállni!

KÖZGAZDASÁG.

A magyar búza sikértartalma.

A magyar búza legsikértusabb a világon. A magyaróvári kísérleti állomás és az országos kémiai intézet a legnagyobb kísérleteket folytatják olyan irányban, miként lehetne a búza sikértartalmát még jobban emelni. A kísérletek eredménye a következő: A búza sikértartalmát nitrogén trágyák alkalmazásával emelni lehet anélkül, hogy annak más irányú minősége megromlanék. Végleges véleményt csak különböző talajokon és különböző időjárás mellett végzett kísérletekkel lehet elérni. Az idegen búza termelése a magyar búza jó hírnevének határozottan árt, mert ezek kevesebb, rosszabb minőségű, tehát kisebb sütőképességű sikért szolgáltatnak.

Szőlőmetszési verseny.

A Kecskeméti Gazdasági Egyesület 200 szőlőgazda jelenlétében negyven kecskeméti vinczellér részvételével szőlőmetszési versenyt rendezett. A bíráló bizottság a kitűzött 100 korona díjat, tizenhat érmet és szőlészeti eszközöket húsz munkásnak ítélte oda. A bírálat bevégeztével a Pinczeszövetkezet szomszédos telepén fogatos szőlőmivelő eszközök bemutatása következett.

120,000 kor. erdősitésekre.

Darányi Ignác földmivvelésügyi miniszter 846 birtokosnak a királyi erdőfelügyelőségek útján 120 ezer koronát utalványozott ki azért, hogy közigazdasági érdekből kopár, futóhomok és vízmosás területeken tavaly erdősitési munkálatokat végeztek. Engedélyezte a miniszter a segítséget olyan birtokosoknak is, akik állami kezelésbe vett erdőterületeken ez évben végeztek erdősitéseket. Elhatározta a miniszter, hogy a közigazdasági érdekből történő erdősitéseket a jövőben is támogatja s e végből csemetekertekre, erdősitésekre 800 ezer koronát kér az ez évi költségvetésben, 500,000 koronával többet, mint eddig. Megjegyzendő, hogy az erdősitések végzéseért negyvenegy vármegye birtokosai részesültek segítségben. A segítség mértéke 2000 és 40 korona között váltakozik, a szerint, hogy a jutalmazott mennyi területen folytatta sikerrel az erdősitést.

A falusi tejszövetkezetek 1907-ben.

A földmivvelésügyi miniszter kladványában most jelent meg a jelentés a falusi tejszövetkezetek működéséről, Magyarországon a nyugati országokhoz képest elég későn ismerték föl a tejtermelés s így a tejtermékek rendkívüli fontosságát és nemzetgazdasági értékét. Nem szólva egyes, már évtizedek óta tejet termelő nagy uradalmakról, a kis és törpebirtokos nem foglalkozott a kereskedelmi tejtermeléssel, tejtermékek előállításával. Ennek a lanyha fölfogásnak köszönhető, hogy Magyarországon a sajt készítése, különösen a mi a leginomabb sajtokat illeti, még igen kezdetleges és e fajtákból nagy a behozatal főleg Ausztriából, Franciaországból és a Svájcából. Maga az értékesítés is szervezetlen s megtörténik számtalanszor, hogy a magyar gróji sajtot Ausztriába viszik ki s mint osztrák gyártmányt adják el ismét Magyarországon. Darányi miniszter érdeme, hogy az állattenyésztés egyik nagy baját a tejértékesítés szervezetlen voltát falusi tejszövetkezetek létesítésével szünteti meg. Ennek a miniszteri akciónak eredménye, hogy 1897-ben, midőn ez a nagy munka megindult, 34 szövetkezet, 2767 taggal, 5937 üzlet-részszel, 4.790,132 liter tejet értékesített, 539,282 koronával. Tíz évvel később, már 651 falusi szövetkezet, 62,156 tagot, 98,236 üzlet-részszel és 84.406,745 liter tejet 10.186,904 koronával értékesített.

Vajat: 1897-ben a szövetkezetek 191,254 kilogrammot, míg 1907-ben 2.711,028 kilogrammot állítottak elő. Legtöbb szövetkezet van Baranyában 92, Vasban 77, Zalában 67, Tolnában 44, Sopronban 41, Marostordában 25, Torontálban 25, Temesben 22, Veszprémben 35, míg a többi megyékben egy és tiz között váltakozó falusi tejszövetkezetek vannak.

Kisujszállás legelője. A kisujszállási közbirtokosság nagyobb legelőt vett bérbe, melynek törlesztésére állami segítséget illetve kedvezéseket kért küldöttség útján a földmivvelési minisztertől, aki az ügy megvizsgálását és jóakaratu támogatását megígérte.

Juliusi fagy. A beregmegeyi Szernye és Dercze községek határában szerdáról csütörtökre virradó éjjel fagyott, ami különösen a kukoriczát és a kerti veteményt gyötörte el. Általában hideg van a Felvidéken és sok helyütt havazik. Máramarosban a burgonya szára is elfagyott.

Budapesti piaczi árak.

Liszt. Nullás 33.60, egyes 33.20, kettes 32.80, hármas 32.20, négyes 31.80, ötös 31.40, hatos 30.60, hetes 29.40, nyolczas F. G.

Buza ára e héten nem változott.

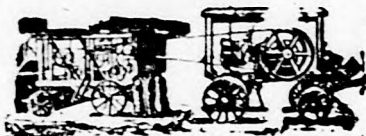
Minőség	kilós	Ára 100 kgr.
Tiszavidéki	74	24.50 — 24.90
"	75	24.80 — 25.20
"	77	25.20 — 25.70
Pestvidéki	74	24.30 — 24.70
"	75	24.60 — 25.00
"	76	24.80 — 25.20
"	77	25.00 — 25.50
"	—	—
Bánsági	74	24.40 — 24.80
"	75	24.70 — 25.10
"	77	25.10 — 25.60
Bácskai	74	24.60 — 25.00
"	75	24.70 — 25.20
"	77	24.75 — 25.05
Fejérmegyei	76	24.20 — 24.60
"	77	24.90 — 25.40
Rozs I. rendű	20.50	— 20.80
" közép-rend.	20.30	— 20.50
Árpa takarm. I.	14.10	— 14.40
" " II.	13.70	— 14.10
Köles	11.50	— 12.00
Zab I. rendű . .	16.60	— 16.80
" II. "	16.00	— 16.40
Tengeri (belföldi)	14.10	— 14.30

Repcze névleg 35.60 korona. Burgonya sárga 4.60 — 6.00 korona, rózsas 5 korona száz métermázsánként. Hagyma ötven kilós zsákokban — Reti szena 6.40 — 9.20; muhar 8.20 — 9.80; zsupszalma 6.40 — 6.60; alom 5.00 korona métermázsája.

Disznózsír 100 kg. 1.32 K., szalonna 1.08 és 1.16 korona közt. Háj 1.36 — 1.40 a kilója; füstölthús 1.40 — 1.60 korona; hazai sonka 1.80 — 2.10 korona. Teavaj 2.80 — 3.10 korona; főzővaj 1.80 — 2.20 korona. Tehenturó kilója 30 — 40 fillér. Tojás ládája (1440 darab) 77 — 78 korona.

A valódi Kállai-féle „GLÓRIA“

benzinmotorok és motoreplők

a legjobbak. Aki tehát teljes jótállás mellett 3-5 évig terjedő részlettel megbízható, jó és olcsó motort akar vásárolni, ügyeljen a pontos címre és kerjen ezen szakértő cégtől ingyen képes árjegyzéket.

KÁLLAI MOTORTELEPE BUDAPEST,
NAGYMEZŐ-UTCZA 43.
Hol használt járgányos és gözcséplőkészletek cserébe is vétetnek

Buziási gyógyfürdő

vasuti állomás, posta, távirda és telefon. Közvetlen gyorsvonati kocsi Budapest-nyugati pályaudvarról.

Idény május 15-től szeptemb. 15-ig.

Speciális gyógyfürdő szívbetegek

részére, női bajoknál, hólyag- és vesebajoknál, kö- és fűvénybetegségeknél, a légutak-, az emésztő- és kiválasztó szervek hurutos bántalmainál. Sápkor, vérszegénység görvély- és angolkór, általános gyengeség és a női ivarszervek idült bajainál. Radioaktív szén-savas sós és szénsavas vasas források.

Prospektust kívánatra küld

a fürdőigazgatóság.

Kettős elektromágneses kereszt gyógyít és felüdít kezesség mellett.

Telefon 45-22.

E készülék gyógyít és segít fej-, fül- és fogfájásnál; a migrén neuralgia, vértúlulás, sápkór, szédülés, a fülzúgás, nagyothalás, a szívverés, szív- R. B. 86967. sz. beri szervezetet meg-görcsök, asztmatikus rohamok, rohanó betegségek el-gyomorgörcsök és egyéb gör-csök, az étvágytalanság, a hideg kezek és lábak, a csusz, köszvény, ischia s bajában, in-fluenzában, s a vesejáró hát-fáásoknál, különösen ideg-bántalmaknál, a velők járó álmatlanság bajában; a ren-detlen vérkeringés bajában s még sok más oly bajban, a melynek a normális orvosi kezelés szerint villamosáram a gyógyító szere. E készülék-nek tagadhatatlan előnye az, hogy nemcsak időről-időre, de állandóan jótékony villa-

mos áramot áradoztat szét a testben s míg egy felől szinte bámulatos sikerrel gyógyít; másfelől a leghaladato-sabb ovószert az em-len. Nagy figyelemre méltó az a körülmény, hogy husz-éves betegségeket teljesen meggyógyított. Az irodám-ban levő elismerések és bi-zonyítványok, a melyek a világ minden részéből hálá-san emlékeznek meg talá-lmányomról, mindenkor min-denki által megtekinthetők. Akit legkésőbb 45 nap alatt nem gyógyít meg készülék-em, az visszakapja pénzét. Ahol már minden hasztalan volt, kérem tessék a készü-léket megpróbálni.

Nagy készülék 8 korona. Oly betegségek ellen való, melyek 10 évnél nem hosszabbak.
Kis készülék 6 korona. Csak gyermekeknek s igen érzékeny nőknek való.
Központi eladási és szétküldési hely a bel- és külföld részére
Müller Albert, Budapest, V/5., Vadász-utca 34. szám.

KRISTÁLY FORRÁS

szénsavval telített ásványvize hasznos ital **étvágy zavaroknál és emésztési nehézségeknél.** A legtisztább és **leg-egészségesebb** asztali és borvív. — Hathatós **szomjcsillapító.** — Ovszer fertőző betegségek ellen. — Orvosi rendellet szerint egy melegített pohárral igyék éhgyomorral. — Kivánatra teltőltnélküli töltést is szállít a

Szt. Lukács fürdő Kútállalat Budán.

„Szt.-Lukácsfürdő“
gyógyfürdő, Buda.

Téli és nyári gyógyhely
Természetes forró-meleg kék és források, iszapfürdők, iszapborogatások, massage, vizgyógyintézet, gőzfürdők, kő- és kádfürdők, gyógyvizuszodák. Olcsó és gondos pensio. Csúsz, köszvény, ideg-bőrbajok. Lakás, ellátás felől kimerítő prospektust küld ingyen a
Szent-Lukácsfürdő igazgatósága, Buda.

Gazdáknak kiválóan fontos ! !

Jövedelmüket a mesterséges

Baromfi-tenyésztés

által tetemesen növelhetik. Eoélra **legjobbak a szab.**

PARTMANN-féle CSIBE KÉLTŐ és NEVELŐGÉPEK, mert

kezelésük egyszerű, hatásuk biztos, olcsók, tartósak.

Arjegyekkel és utasítással készséggel szolgál a feltaláló és készítő:

PARTMANN JÓZSEF BUDAPEST: 192.
V., VÁCI-UT 192.

Olcsó

eseh ágytollak

5 kiló uj fosztott 12 K; fehér, pehelykőnyű 18—24 K; hófehér fosztott 30—36 K; szállítás franko utóvétellel. Csere és visszatérés a postadíj megterítésével történhetik.
SACHSEL BENEDEK, Lobos 11.
Pilsen U.p. Csehország

GÖZCSÉPLŐ-KÉSZLETEK.

maGánjáró lokomobilo-
lok, használtak, gyá-
rilag javítottan, ked-
vező fizetési feltéte-
lekre szállít

SEIFRIED HUGO.
BUDAPEST.
Katona József-utca 7.

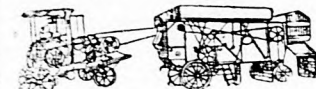
Derős képek.

Irta :

Maróthi János.

Kapható 1 koro-
náért a kiadóhi-
vatalunkban.

Benzin-, nyersolaj- és szivógáz-motorok

Motoros cséplő-készletek.

A legjobb gépek. A legolcsóbb üzem. Kedvező fizetési feltételek. Tessék árjegyzéket kérni, ingyen küldjük.

DOBRY ANT, motor- és gépgyárainak magyar-országi kizárólagos képviselője.

Kovács Mihály és Társa
Budapest, V, Hold-utca 23.

Porszívó készülék cséplőgépre !

A port a gépből kiszívja és 30-40 méterre a levegőbe dobja, úgy, hogy az a cséplőtérrel egészen eltűnik. A munkások por nélkül dolgozhatnak. Portól mentes lesz a szalma és pelyva is, tehát dupla erejű takarmányt ad.

Bővebb leírást ingyen küld

Harfmann Jakob mezőgazdasági gépgyára Uj-Verbászról.